

TOELICHTING

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1 Inleiding	5
1.1 Aanleiding	5
1.2 Doel	6
1.3 Ligging plangebied	6
1.4 Geldende bestemmingsregeling	6
1.5 Leeswijzer	7
Hoofdstuk 2 Beleidskader	9
2.1 Europees beleid	9
2.2 Rijksbeleid	10
2.3 Provinciaal beleid	12
2.4 Beleid waterschap	20
2.5 Gemeentelijk beleid	22
Hoofdstuk 3 Bestaande situatie plangebied	31
3.1 Ruimtelijke hoofdstructuur	31
3.2 Functionele analyse	32
3.3 Verkeer en infrastructuur	32
3.4 Groen	32
Hoofdstuk 4 Onderzoeken	33
4.1 Bedrijven- en milieuzonering	33
4.2 Luchtkwaliteit	36
4.3 Geur	38
4.4 Externe veiligheid	38
4.5 Geluid	42
4.6 Bodem	43
4.7 Belemmeringen	43
4.8 Stillegebieden	43
4.9 Water	44
4.10 Flora en fauna	47
4.11 Cultuurhistorie, archeologie en monumenten	48
Hoofdstuk 5 Planbeschrijving	53
5.1 Uitgangspunten en randvoorwaarden	53
5.2 Ruimtelijke ontwikkeling	53
5.3 Verkeer en infrastructuur	54
5.4 Groen	55
Hoofdstuk 6 Juridische aspecten	57
6.1 Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen (SVBP)	57
6.2 Opzet van de nieuwe bestemmingsregeling	57
6.3 Regeling bestemmingen	58
6.4 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)	59
Hoofdstuk 7 Economische uitvoerbaarheid	60
Hoofdstuk 8 Overleg en inspraak	61
8.1 Overleg	61
8.2 Inspraak	61

Bijlagen:

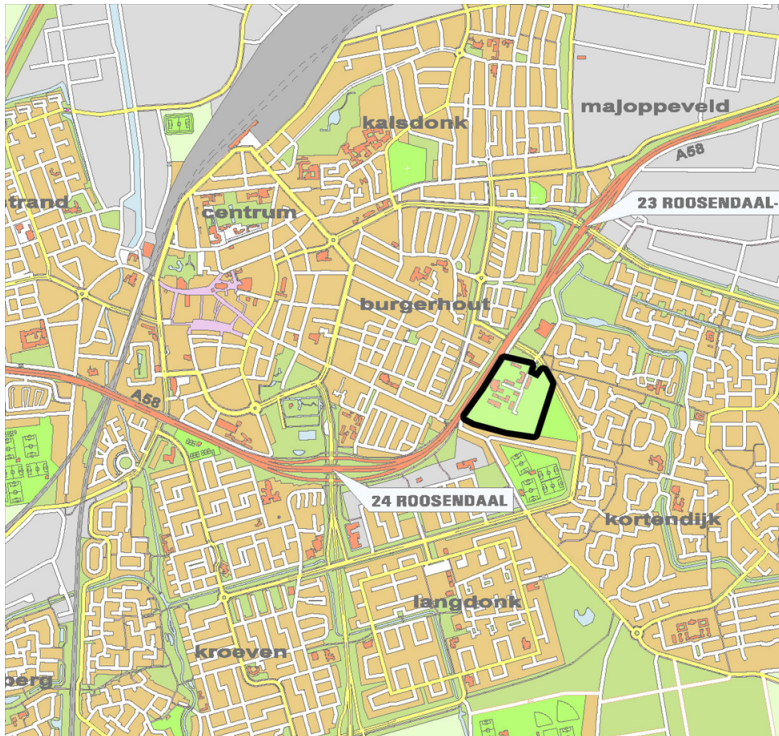
1. Bodemonderzoek Wematech,
2. Aanvullend bodemonderzoek Geofox;
3. Milieurapport RMD;
4. Quick Scan Flora en Fauna, Natuurbalans;
5. Akoestisch onderzoek, Cauberg Huygen;
6. Aanvullende notitie akoestisch onderzoek, Cauberg Huygen

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding

In Roosendaal bevindt zich de Engelbrecht van Nassaukazerne. Door de sterke groei van het Korps Commando Troepen, de gebruiker van de kazerne, bestaat de noodzaak om uit te breiden. De uitbreiding bestaat uit een bureel- en legeringgebouw, een magazijn en een aantal parkeerplaatsen. Hiervoor is door het Ministerie van Defensie in 2005 extra grond aangekocht aansluitend aan de huidige kazerne. De door Defensie aangekochte grond heeft volgens het vigerende bestemmingsplan "Zundertseweg-Kortendijk" de bestemming 'tuinbouwbedrijf' waarop geen militaire voorzieningen gerealiseerd kunnen worden. De gronden van de bestaande kazerne zijn gelegen in het bestemmingsplan "Engelbrecht van Nassaukazerne-Commandobaan". Het Ministerie van Defensie heeft verzocht om de bestemming van de aangekochte grond te wijzigen van tuinbedrijf naar maatschappelijke doeleinden.

De gemeente is voornemens om mee te werken aan het verzoek van het Ministerie van Defensie. Het bestemmingsplan "Engelbrecht van Nassaukazerne-Commandobaan" zal worden geactualiseerd en tevens wordt hierin de beoogde uitbreiding meegenomen.

Afbeelding: Ligging plangebied

1.2 Doel

Doel van dit bestemmingsplan is het bieden van een actuele juridische regeling, waarmee de gewenste nieuwbouw en uitbreiding van de militaire functie mogelijk wordt gemaakt. Naast het mogelijk maken van de uitbreiding wordt de bestaande bebouwing in het bestemmingsplan vastgelegd, zodat met het bestemmingsplan een logisch plangebied ontstaat voor het hele terrein van de kazerne. Bovendien is er straks voor het gehele terrein weer sprake van een regeling die voldoet aan de wensen en eisen van deze tijd.

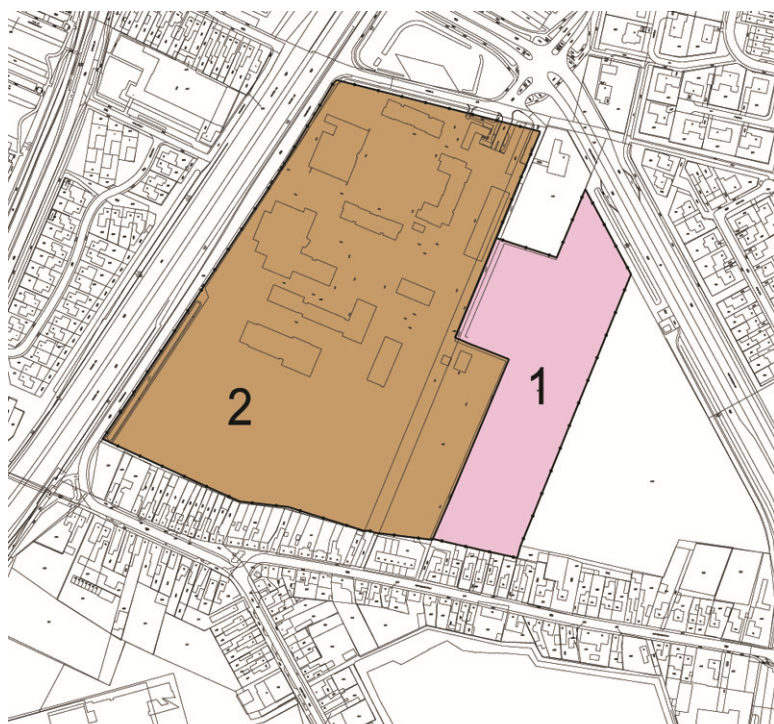
1.3 Ligging plangebied

De kazerne ligt ten oosten van de A58, nabij het centrum van Roosendaal. Het gebied is gelegen tussen enkele woonwijken en wordt globaal begrensd door de Commandobaan, de Kortendijksestraat en de Burgemeester Schneiderlaan. De ligging van het plangebied is weergegeven op afbeelding 1.

1.4 Geldende bestemmingsregeling

Voor het plangebied vigeren momenteel twee bestemmingsplannen. Dit zijn de volgende plannen:

1. Engelbrecht van Nassaukazerne-Commandobaan (vastgesteld op 28 januari 1999 en goedgekeurd op 3 mei 1999)
2. Zundertseweg-Kortendijk (vastgesteld op 12 december 1975, goedgekeurd op 8 december 1976)

1 ZUNDERTSEWEG - KORTENDIJK

2 ENGELBRECHT VAN NASSAUKAZERNE- COMMANDOBAAN

Afbeelding: Overzicht geldende bestemmingsplannen

1.5 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt het beleidskader geschetst, waarbinnen de planvorming plaatsvindt. Het planologisch beleid op provinciaal en gemeentelijk niveau komt aan bod. In hoofdstuk 3 wordt de bestaande situatie in het plangebied beschreven. In hoofdstuk 4 wordt nader ingegaan op de uitgevoerde onderzoeken. Hoofdstuk 5 bevat een beschrijving van het plan, waarbij de planologische aspecten en de visie ten aanzien van de ontwikkeling van het plangebied aan de orde komen. Hoofdstuk 6 bevat de juridische planbeschrijving, waarin de juridische aspecten van het bestemmingsplan worden beschreven. In hoofdstuk 7 wordt kort ingegaan op de economische uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan. In hoofdstuk 8 is plaats ingeruimd voor een korte toelichting op het overleg ex artikel 3.1.1 Bro en de inspraak op het voorontwerpbestemmingsplan.

Hoofdstuk 2 Beleidskader

2.1 Europees beleid

2.1.1 Europese kaderrichtlijn water

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) stelt eisen aan de chemische kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en de ecologische kwaliteit van oppervlaktewater. In het gebied West Brabant is onder regie van Waterschap Brabantse Delta per waterlichaam bepaald wat de knelpunten en de KRW-doelen zijn. Vervolgens zijn de maatregelen bepaald om die kwaliteitsdoelen te bereiken. Van elke RWSR-gebied (regionale watersysteemrapportage-gebied) in het waterschap wordt een rapport gemaakt waarin de KRW-maatregelen vastgelegd zijn. Waterschap en gemeenten leggen de KRW-maatregelen in bestuurlijke besluiten vast. Na de besluitvorming worden de maatregelen in 2009 opgenomen in de "deelstroomgebiedsbeheersplannen" voor de Maas en de Schelde. Dit moet een initiatiefnemer van een ruimtelijk plan er echter niet van weerhouden om nu al rekening te houden met de KRW-doelstellingen. Sterker nog, de KRW is al in 2005 geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving en al vanaf 2000 in Europa van kracht. Van belang is dat bij initiatieven tenminste voldaan wordt aan het stand-still principe. Dit houdt in dat een ingreep (uitvoering van het ruimtelijk plan) de toestand van het watersysteem niet mag verslechteren, tenzij beargumenteerd kan worden dat dit wegens 'een hoger doel' niet anders kan. Om dit te bereiken dienen in relatie tot de KRW de volgende vragen te worden beantwoord;

1. Is het project riskant?
2. Zijn er relevante chemische gevolgen?
3. Biedt de ontwikkeling kansen om het ecologisch doel dichterbij te brengen?

2.1.2 Natura 2000

Natuur heeft een belangrijke plek in Nederland en in Europa. Door waardevolle en mooie natuurgebieden te beschermen kunnen zeldzame dier- en plantensoorten beter overleven. Bovendien kunnen Nederlanders daardoor ook in de toekomst genieten van mooie natuur en bijzondere landschappen. Om de natuur te behouden, heeft de Europese Unie het initiatief genomen voor Natura 2000: een netwerk van Europese natuurgebieden. Dit netwerk vormt de hoeksteen van het beleid van de EU voor behoud en herstel van biodiversiteit. Nederland kent een internationale verantwoordelijkheid voor de Nederlandse Natura 2000-gebieden. Een Natura-2000-gebied is gebaseerd op de Vogelrichtlijn of de Habitatrichtlijn. Dit zijn twee richtlijnen van de Europese Unie die in Nederland zijn verwerkt in de Natuurbeschermingswet 1998. De Vogelrichtlijn heeft als doel de bescherming van alle in het wild levende vogelsoorten en hun leefgebied binnen het gebied van de EU. Het doel van de Habitatrichtlijn is het behoud van de totale biologische diversiteit van natuurlijke en halfnatuurlijke habitats en wilde flora en fauna in de EU. Meer informatie over de richtlijnen en de criteria voor aanwijzing en de huidige stand van zaken is te vinden op de pagina Natura 2000. Nederland kent 162 Natura 2000-gebieden.

Activiteiten gelegen in of in de omgeving van Natura 2000-gebieden kunnen een negatief effect hebben op de natuurwaarden. Informatie over de ligging van Natura 2000-gebieden is te vinden op de website van het ministerie van LNV (gebiedendatabase). De Gebiedendatabase bevat alle informatie over de beschermde natuurgebieden van Nederland. De Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn), Wetlands en Beschermde Natuurmonumenten, Nationale parken, Nationale landschappen en de Ecologische Hoofdstructuur. Ook activiteiten die zich (ver) buiten een Natura 2000-gebied afspelen, kunnen mogelijk schade aanbrengen. Sommige ingrepen, zoals grondwateronttrekkingen, kunnen zelfs over een grote afstand invloed uitoefenen.

In of in de directe omgeving van de gemeente Roosendaal is geen Natura 2000-gebied aangewezen.

2.2 Rijksbeleid

2.2.1 Nota ruimte (min. vrom, 2004)

Op 17 mei 2005 en 17 januari 2006 hebben de Tweede en Eerste Kamer der Staten-Generaal ingestemd met de Nota Ruimte "Ruimte voor ontwikkeling".

De Nota Ruimte bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de belangrijkste bijbehorende doelstellingen. De nota bevat, in overeenstemming met het Hoofdlijnenakkoord van het kabinet, de ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie, een veilige en leefbare samenleving en een aantrekkelijk land.

De rijksverantwoordelijkheden en die van anderen zijn helder onderscheiden. Daarbij wordt invulling gegeven aan het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet'.

Het hoofddoel van het nationaal ruimtelijk beleid is om ruimte te scheppen voor de verschillende ruimtevragende functies. Het kabinet richt zich op:

- Versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland.
- Bevordering van krachtige steden en een vitaal platteland
- Borging en ontwikkeling van belangrijke (inter)nationale ruimtelijke waarden
- Borging van veiligheid

In de Nota Ruimte wordt het nationaal ruimtelijk beleid vastgelegd tot 2020, waarbij de periode 2020-2030 geldt als doorkijk naar de lange termijn. In de Nota Ruimte wordt een aantal uitgangspunten geformuleerd, die voor de concrete doorvertaling van ruimtelijke ordening op gemeentelijk niveau van belang zijn. Zo wordt een ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie verwacht. Ruimtelijke knelpunten voor economische groei worden in de Nota Ruimte zoveel mogelijk weggelaten.

Bundeling van verstedelijking en economische activiteiten betekent dat nieuwe bebouwing voor deze functies grotendeels geconcentreerd tot stand komt, dat wil zeggen in bestaand bebouwd gebied, aansluitend op het bestaande bebouwde gebied of in nieuwe clusters van bebouwing daarbuiten. De ruimte die in het bestaande stedelijke gebied aanwezig is, moet door verdichting optimaal worden gebruikt. Het streven is erop gericht dat veertig procent van het totale uitbreidingsprogramma voor woningen en arbeidsplaatsen daar tot stand komt, al hanteert het kabinet, met oog op de praktijkervaring van de laatste jaren, als achtergrond voor investeringsbeslissingen een tegenvallende productie binnen bestaand bebouwd gebied, i.c. 25% van het totale uitbreidingsprogramma.

2.2.2 Nationaal bestuursakkoord water

In het kader van het Nationaal Bestuursakkoord Water dient in de toekomst ondermeer de wateropgave (zowel in het stedelijk als ook in het landelijk gebied) te worden uitgewerkt. Hierbij zijn de genoemde werknormen, die afhankelijk zijn van het grondgebruik, maatgevend. Ten behoeve van deze wateropgave kan in de toekomst ruimte voor waterberging benodigd zijn binnen de bestemmingsplangrenzen. Op basis van de thans beschikbare informatie is echter hiervoor nog geen ruimtelijke reservering voorzien. In voorkomende gevallen zal de gemeente deze mogelijke functieveranderingen door middel van een nieuw bestemmingsplan mogelijk maken. De watertoets zal dan worden doorlopen, het betreffende 'plangebied' zal worden besproken in het waterpanel en er zal een waterparagraaf worden opgesteld. Op deze wijze is het aspect water ook in de toekomst op een zorgvuldige wijze ingebed in het bestemmingsplan.

Indien sprake is van nieuw verhard oppervlak, wordt op basis van de werknormen in het 'Nationaal Bestuursakkoord Water' is voor het stedelijk gebied T=100 geëist. Het is het meest voor de handliggend (vaak eenvoudig mogelijk door toestaan van peilstijging tot aan het maaiveld) dat deze wordt meegenomen in de aan te leggen infiltratie / retentievoorziening. Het is echter toegestaan om deze retentie te realiseren in groenstroken en op straat, indien er geen afwenteling plaatsvindt op andere gebieden en geen wateroverlast optreedt in woningen en bedrijven. Dit laatste is vaak alleen mogelijk als er sprake is van een nieuwe ontwikkeling.

In voorliggend plan is dit het geval. In de waterparagraaf wordt hier nader op ingegaan.

2.2.3 Tweede Structuurschema Militaire Terreinen (SMT2)

Het Tweede Structuurschema Militaire Terreinen is een planologische kernbeslissing die de hoofdlijnen bevat van het rijksbeleid voor militaire terreinen en complexen. Het SMT2 dateert van mei 2005, heeft een geldigheidsduur van 10 jaar en is daarmee nog vigerend.

In de nota is aangegeven dat kazernes met legering (zoals de Engelbrecht van Nassaukazerne) veelal in het landelijk gebied zijn gelegen aan de rand van de stedelijke bebouwing. Zij hebben directe relaties met oefen- en schietterreinen en zijn daarom uit het oogpunt van ruimtelijke ordening van belang. Om de bedrijfsvoering zo doelmatig mogelijk te laten verlopen is de huisvesting zo efficiënt mogelijk geconcentreerd. Door de concentratie van legeringsactiviteiten in minder kazernes zijn deze relatief belangrijker geworden. Verandering van functies dienen op de bestaande kazernes te worden opgevangen en dit kan leiden tot meer nieuw- en verbouwactiviteiten.

Het uitbreiden van de Engelbrecht van Nassaukazerne voldoet aan dit laatste uitgangspunt. De toename van personeel of verschuiving van personeel wordt opgevangen op de bestaande kazernes, en die in Roosendaal is er één van.

2.2.4 Waterwet

Inleiding

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. Acht bestaande wetten voor het waterbeheer in Nederland worden vervangen door deze Waterwet en de zes verschillende vergunningen worden opgenomen in één vergunning. Met de Waterwet hebben het rijk, waterschappen, provincies en gemeenten moderne wetgeving in handen om integraal waterbeheer te realiseren, om te zorgen voor waterveiligheid en om watervervuiling, wateroverlast en watertekorten tegen te gaan. Ook verplicht de Waterwet waterschappen en gemeenten om hun taken en bevoegdheden onderling af te stemmen, in het bijzonder voor de riolering en de zuivering van afvalwater.

De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Daarnaast levert de Waterwet een flinke bijdrage aan kabinetsdoelstellingen zoals vermindering van regels, vergunningstelsels en administratieve lasten.

Een belangrijk *gevolg* van de Waterwet is dat de huidige vergunningstelsels uit de afzonderlijke waterbeheerwetten worden gebundeld. Dit resulteert in één vergunning, de Watervergunning, die met een wettelijk vastgesteld aanvraagformulier kan worden aangevraagd.

Verder kunnen waterbeheerders via waterakkoorden afspraken maken met andere overheden over het te voeren waterbeheer. Dit akkoord is vormvrij en kan over alle onderwerpen van waterbeheer gaan. Ook biedt de wet de mogelijkheid om tot bestuurlijke afspraken te komen tussen een waterschap en een gemeente. Deze laatste mogelijkheid is procedureel eenvoudiger.

Een belangrijke *verandering* na het in werking treden van de Waterwet is de onderverdeling in het bevoegde gezag met betrekking tot directe en indirecte lozingen. Alle indirecte lozingen vallen onder het Wm bevoegde gezag (gemeente en provincie). Alle directe lozingen vallen onder het gezag van de Waterwet (waterschappen voor de regionale wateren en Rijkswaterstaat voor de rijkswateren).

De directe lozingen vallen onder de Waterwet (Wtw). De indirecte lozingen zijn opgegaan in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).

Organisatie waterbeheer

De Waterwet kent formeel slechts twee waterbeheerders: het rijk, als de beheerder van de rijkswateren, en de waterschappen, als de beheerders van de overige wateren. Deze laatste zijn daarnaast ook verantwoordelijk voor het zuiveringsbeheer. Provincies en gemeenten zijn formeel geen waterbeheerder, maar hebben wel waterstaatkundige taken. Zo blijft de provincie voorlopig bevoegd gezag voor drie categorieën grondwateronttrekkingen en infiltraties: de openbare drinkwaterwinning, ondergrondse energieopslag en industriële onttrekkingen van meer dan 150.000 m³ per jaar. Op gemeenten rust een hemel- en grondwaterzorgplicht, zoals deze in januari 2008 via de Wet gemeentelijke watertaken is vastgelegd in de Wet op de waterhuishouding. De Waterwet regelt daarnaast ook de onderlinge toezichtverhoudingen van de verschillende betrokken overheden. Provincies houden toezicht op waterschappen en gemeenten en waar nodig kan de provincie gebruik maken van instructies of aanwijzingen. Een provincie of het rijk kan met besluiten of handelingen optreden in plaats van een waterschap of een gemeente. In situaties waarin bovenregionale belangen of internationale verplichtingen spelen, kan de minister van Verkeer en Waterstaat de toezichtinstrumenten benutten.

Waterwet in Europees verband

Nederland maakt deel uit van vier Europese stroomgebieden: de Rijn, de Eems, de Schelde en de Maas. De Waterwet sluit hierop aan. In Nederland wordt onderscheid gemaakt tussen rijkswateren en niet-rijkswateren (regionale wateren). Voor beide categorieën worden via het nationale waterplan respectievelijk de regionale waterplannen, strategische structuurvisies vastgesteld, waarin de hoofdlijnen van het waterbeleid en de maatregelenprogramma's zijn vastgelegd. Deze zijn richtinggevend voor het ruimtelijke ordeningsbeleid en zorgen zo voor een versterking van de relatie tussen waterbeheer en ruimtelijke ordening. De plannen worden een keer per zes jaar herzien.

De waterschappen en de diensten van Rijkswaterstaat stellen vervolgens operationele waterbeheerplannen vast, waarin wordt aangegeven welke maatregelen zij in de komende periode zullen uitvoeren.

2.3 Provinciaal beleid

2.3.1 Structuurvisie Ruimtelijke Ordening (SVRO)

Inleiding

De provincie geeft in de structuurvisie de hoofdlijnen van het ruimtelijk beleid tot 2025 (met een doorkijk naar 2040). De visie is bindend voor het ruimtelijk handelen van de provincie. Het is de basis voor de wijze waarop de provincie de instrumenten inzet die de Wet ruimtelijke ordening biedt. De visie geeft een ruimtelijke vertaling van de opgaven en doelen uit de Agenda van Brabant.

Daarnaast ondersteunt de structuurvisie het beleid op andere provinciale beleidsterreinen, zoals het economisch-, mobiliteits-, sociaal-, cultureel-, milieu- en natuurbeleid.

Ontwikkelingen als klimaatverandering, economische specialisatie, achteruitgang van biodiversiteit en een afnemende bevolkingsgroei vragen om een herijking van het ruimtelijke beleid. Ook de wensen met betrekking tot het wonen, werken en recreëren in Noord-Brabant veranderen. Noord-Brabant wil blijven ontwikkelen, maar stelt ook eisen aan de kwaliteit van de leefomgeving. Het woon-, werk- en leefklimaat in de dorpen en steden, de behoefte aan gebiedseigenheid en de verschillen in identiteit van stad, dorp en landschap staan volop in de aandacht. Daarom gaat de provincie meer dan voorheen duurzaam en zorgvuldig om met de ruimte.

De autonome ontwikkelingen in het landelijk gebied (agrarische bedrijven die stoppen versus schaalvergroting en intensivering) vragen om ontwikkelingsruimte in het landelijk gebied. De provincie wil daar meer dan voorheen ruimte aan bieden, Maar wel met aandacht voor een versterking van de landschappelijke en natuurlijke kwaliteiten van Brabant. Voorbeelden zijn het principe van concentratie van verstedelijking, zorgvuldig ruimtegebruik, het verantwoord omgaan met de natuurlijke basis, het streven naar robuuste en aaneengeschakelde natuurgebieden en het concentratiebeleid voor glastuinbouw en intensieve veehouderijen.

Relatie met de Agenda van Brabant

Na vaststelling van de ontwerp structuurvisie in februari 2010, hebben Provinciale Staten in juni 2010 de Agenda van Brabant vastgesteld. Hierin zijn de opgaven voor de provincie voor de komende jaren en de rol die de provincie daarin neemt beschreven. Dit heeft direct invloed op de structuurvisie. De structuurvisie is de eerste van vier strategische beleidsdocumenten (Provinciaal Waterplan, Provinciaal Verkeers en Vervoersplan en het Provinciaal Milieu Plan) dat na de Agenda van Brabant wordt vastgesteld. In de structuurvisie komen de ruimtelijk-fysieke opgaven uit de drie andere strategische plannen samen. In die zin is de structuurvisie een integratiekader voor die plannen en bepalend voor de rol die de provincie neemt in het ruimtelijk fysieke domein. De Agenda van Brabant benoemt het ruimtelijk-fysieke domein als één van de kerntaken voor de provincie.

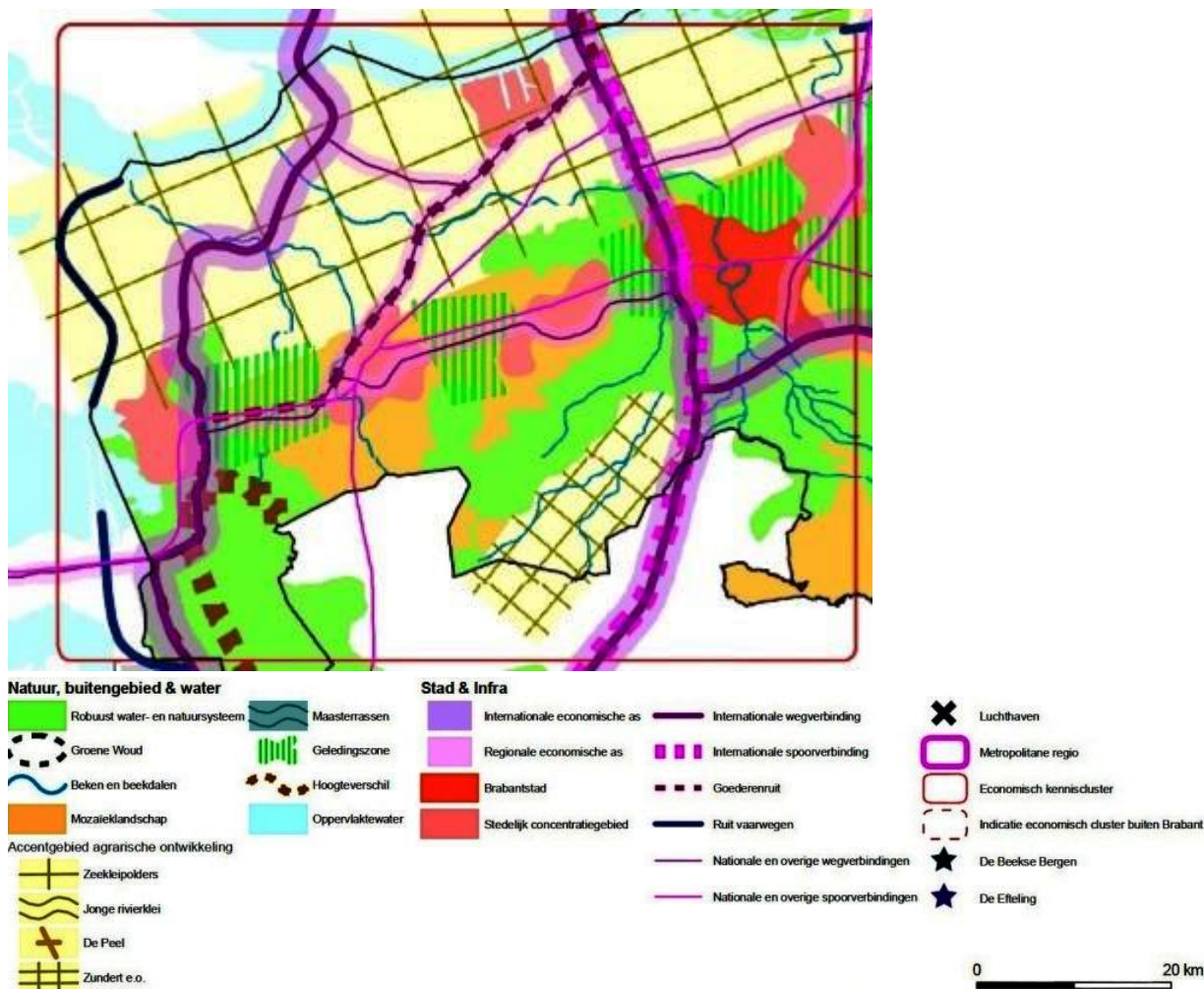
De lijn van de Agenda van Brabant is als volgt in de concept-structuurvisie verwerkt:

- Algemeen: de structuurvisie vormt de uitwerking en verdieping van de keuzes uit de Agenda van Brabant voor het ruimtelijk fysieke domein;
- Hoofdstuk 2 Trends en ontwikkelingen: de ruimtelijke opgaven uit de structuurvisie sluiten aan bij de ruimtelijk relevante opgaven uit de Agenda van Brabant;
- Hoofdstuk 3 Visie: de ruimtelijke visie staat in het perspectief van het optimaliseren van het vestigings- en leefklimaat van Brabant, vanuit het streven naar een complete kennis- en innovatieregio;
- Hoofdstuk 4 Sturingsfilosofie: de sturingsfilosofie is benaderd vanuit de drie kernrollen: gebiedsautoriteit, systeemverantwoordelijke en regisseur van de uitvoering. Dit sluit aan op de vier manieren van sturen: regionaal samenwerken, ontwikkelen, beschermen en stimuleren.

Inhoud Structuurvisie

In de structuurvisie benoemt de provincie haar provinciale ruimtelijke belangen en de wijze waarop zij deze behartigt. De structuurvisie is opgebouwd uit een '**Deel A Visie en sturing**', waarin de ruimtelijke visie, de belangen en de sturingsfilosofie is opgenomen. De ruimtelijke visie is uitgewerkt in onderstaande dertien provinciale ruimtelijke belangen.

1. Regionale contrasten;
2. Een multifunctioneel landelijk gebied;
3. Een robuust en veerkrachtig water- en natuursysteem;
4. Een betere waterveiligheid door preventie;
5. Koppeling van waterberging en droogtebestrijding;
6. Ruimte voor duurzame energie;
7. Concentratie van verstedelijking;
8. Sterk stedelijk netwerk: BrabantStad;
9. Groene geleedingszones tussen steden;
10. Goed bereikbare recreatieve voorzieningen;
11. Economische kennisclusters;
12. (inter)nationale bereikbaarheid;
13. Beleefbaarheid stad en land vanaf de hoofdinfrastructuur;

Afbeelding: Structuurvisie Visiekaart

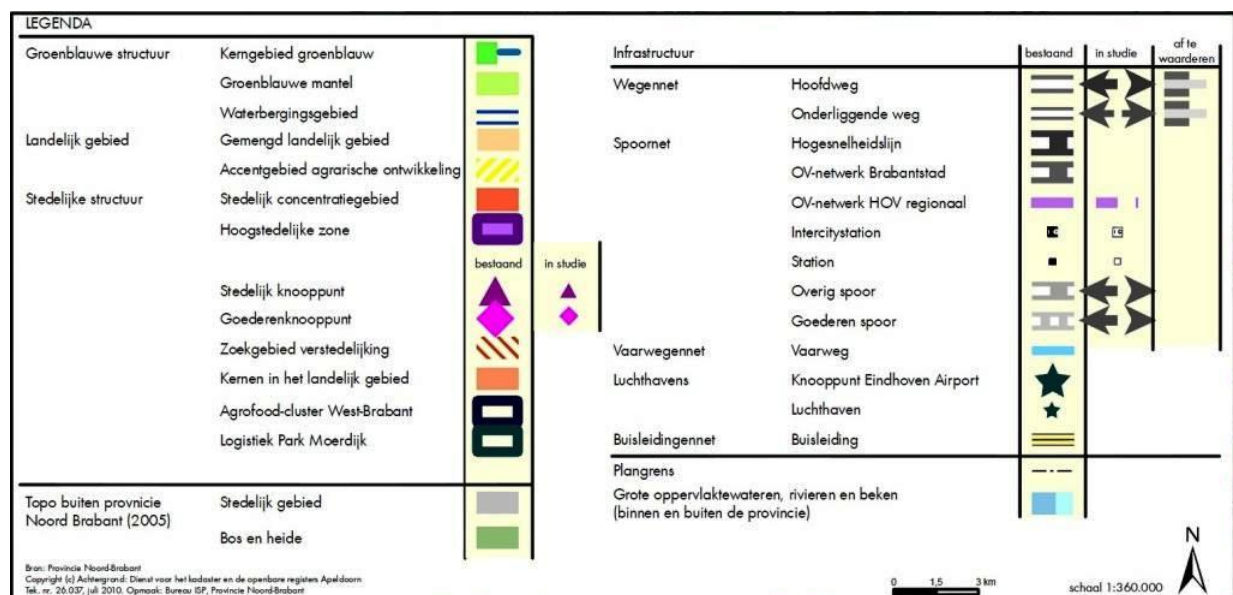
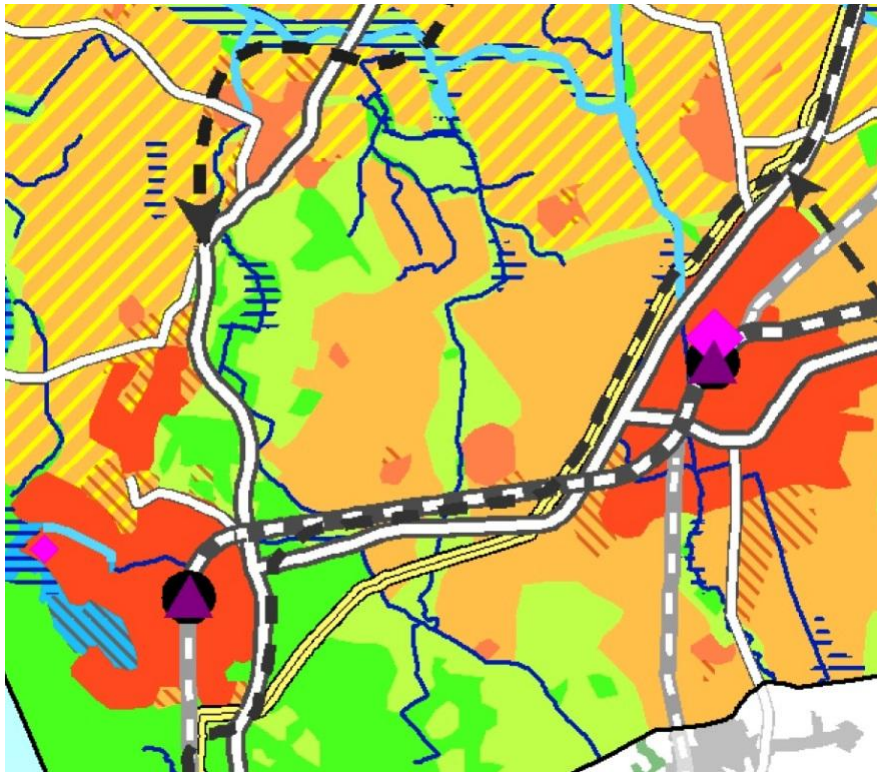
De wijze waarop de provincie deze ruimtelijke belangen behartigt, is uitgewerkt in vier manieren van sturen. Dat zijn:

1. **Regionaal samenwerken:** in vier regio's West, Midden, Noordoost en Zuidoost stelt de provincie samen met de gemeenten regionale agenda's op voor wonen en werken.
2. **Ontwikkelen:** in negen gebiedsontwikkelingen (Brabantse Wal, Oostelijk Langstraat, Groene Woud, Levende Beerze, Brainport Oost, Grenscorridor, Waterpoort, Peelhorst en de As N65) neemt de provincie het initiatief en is zij bereid ontwikkelingsgerichte instrumenten in te zetten. Daarnaast onderscheidt de provincie een aantal thematische ontwikkelopgaven, zoals de Ecologische Hoofdstructuur en de herstructurering van bedrijventerreinen.
3. **Beschermen:** De provincie zet de Verordening ruimte in voor het veiligstellen van een aantal provinciale belangen. De kern is de zorgplicht voor de ruimtelijke kwaliteit. Die omvat dat er zorgvuldig wordt omgegaan met het ruimtegebruik, er rekening wordt gehouden met de omgeving en dat de ontwikkeling bijdraagt aan het behoud of de versterking van de ruimtelijke kwaliteit.
4. **Stimuleren:** De provincie ondersteunt andere partijen door middel van subsidies en stelt kennis en informatie beschikbaar. De provincie zet actief in op cultuurhistorische landschappen en heeft zogenaamde gebiedspaspoorten opgesteld.

In 'Deel B Structuren en beleid' staat op welke wijze de provincie stuurt op de functies in Noord-Brabant. Daarvoor zijn vier ruimtelijke structuren opgesteld: 1. de groenblauwe structuur, 2. het landelijk gebied, 3. de stedelijke structuur en 4. de infrastructuur.

Binnen deze structuren worden de belangrijkste maatschappelijke ontwikkelingen opgevangen en kiest de provincie voor een bepaalde ordening van functies. De structuren geven een integrale hoofdkeers aan: een ruimtelijk ontwikkelingsperspectief voor een combinatie van functies.

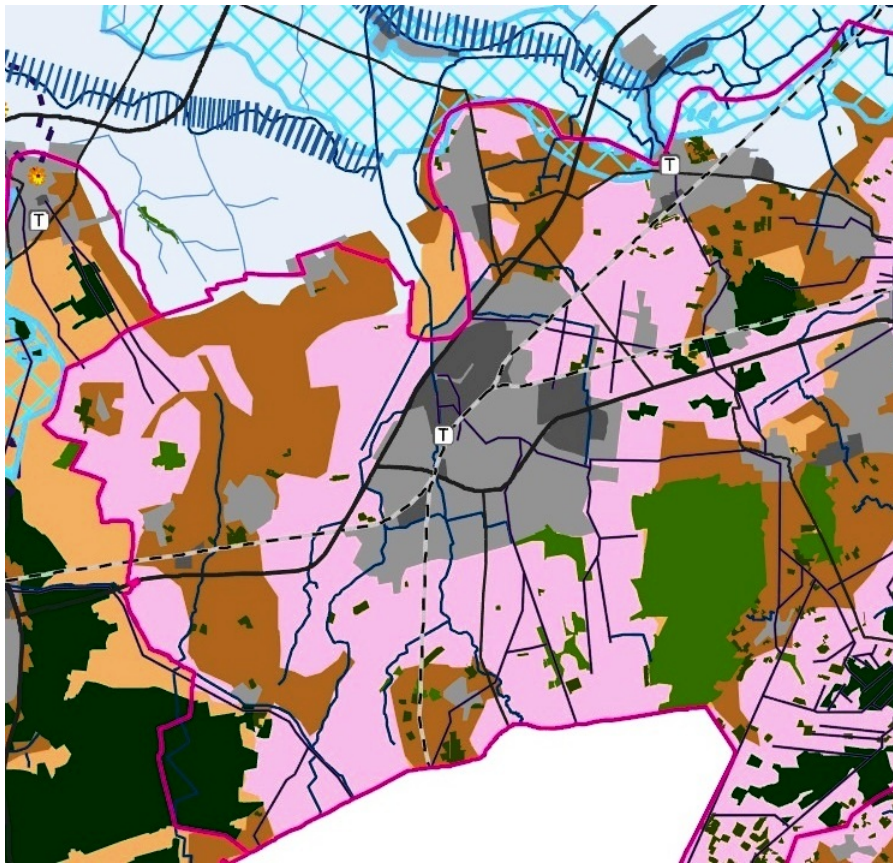
De manier waarop dit perspectief wordt gerealiseerd is opgenomen in de uitvoeringsparagrafen van de structuren. Daarin komen de vier manieren van sturen terug en is af te lezen voor welke wijze van sturen de provincie kiest bij de realisatie van haar doelen. De ruimtelijke structuren zijn opgenomen in Deel B van de structuurvisie. Samen vormen ze de provinciale ruimtelijke structuur.

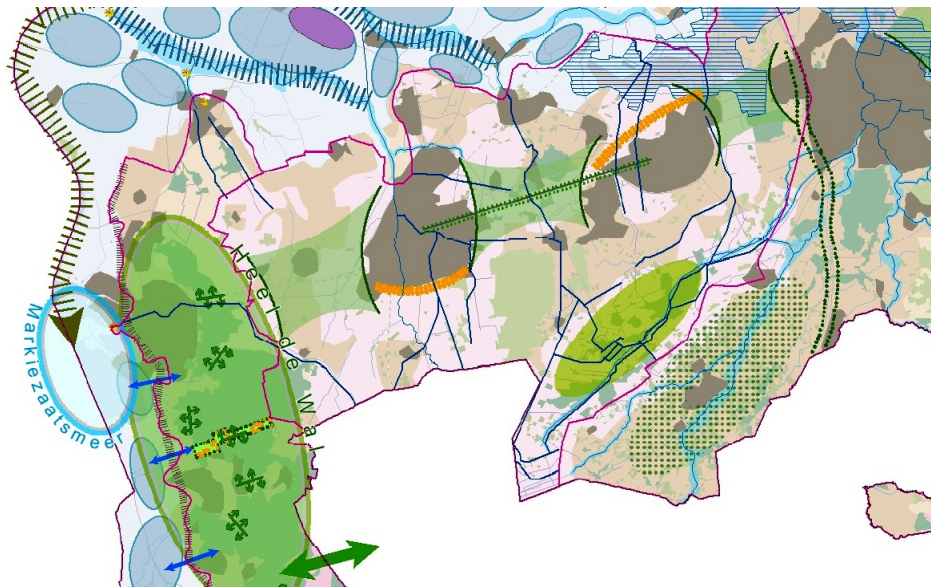
Afbeelding: Structuurvisie Structurenkaart

Het laatste onderdeel van de structuurvisie is de uitwerking gebiedspaspoorten. De gebiedspaspoorten geven aan wat het provinciale belang van landschap is.

De volgende afbeelding geeft de landschapkenmerken weer die bepalend zijn voor de kwaliteit van een gebied of een landschapstype.

Afbeelding: Structuurvisie gebiedspaspoorten/kenmerken

Legenda

Grens gebiedspaspoorten

Versterken routes en structuurlijnen

- Landschapsstructuur door peelontginning
- Laanstructuur Hoofdass
- Kanaalroute
- Laanstructuur
- Linbebouwing
- Polderroute
- Route vrij in landschap
- Noord-zuidverbinding beken versterken
- Stelrand
- Structuurdrager rivierklei
- Turfvaarten
- Breuklijn met wijst
- Eiland van Heusden

Bron: Provincie Noord-Brabant
juli 2010, bureau ISP, tekeningnr. 26.039

Overgangen en verbindingen

- Zicht op polders
- Grensoverschrijdende relatie
- Overgang stad/land
- Robuust krekenstelsel
- Verbinding Biesbosch Markiezaat
- Zichtrelatie wal Zeeklei
- Ontsnippering wal
- Groene wig
- Leeftgebied das
- Geledingszone
- Natuur verbinden
- Verbindingszone Het Groene Woud

Landschapsstructuren

- Versterken bekenlandschap
- Versterken slagenlandschap op klei
- Versterken slagenlandschap op zand
- Maasheggen herstellen
- Behouden open akkercomplex
- Populierenlandschap versterken
- Landgoederzone karakter versterken
- Te behouden polder eenheid
- Zichtbaar maken forten
- Versterken openheid zeekleipolder
- Versterken openheid komgrond
- Versterken kleinschaligheid Peelrandontginning
- Versterken kleinschaligheid oude zandontginning

Ontwikkelopgaven

- AFC Westbrabant
- Maintenance Valley
- Groot Biesbosch
- Heel de Wal
- Het Groene Woud
- Markiezaatsmeer
- Nieuwe Hollandse Waterlinie
- Overdiepolder
- De Levende Beerze
- Structuur Moerdijk
- Treeport Zundert

Sectorale opgaven

- Brongebieden
- Ontwikkelen kwel natuur
- Overlaat
- Verdichting landschap

Afbeelding: Structuurvisie gebiedspaspoorten/ambities

De afbeelding hierboven geeft weer hoe ruimtelijke ontwikkelingen kunnen bijdragen aan het behoud en de versterking van de landschapkenmerken die bepalend zijn voor de kwaliteit van een gebied of een landschapstype.

De uitwerkingsplannen van het Streekplan 2002 zijn ingetrokken. In de Verordening ruimte zijn het verstedelijkingsbeleid en de zoekgebieden voor verstedelijking vastgelegd. De sturing op de kwalitatieve opgave per regio is in de structuurvisie opgenomen.

De Verordening ruimte is één van de uitvoeringsinstrumenten voor de provincie om haar doelen te realiseren. In de verordening vertaalt de provincie de kaderstellende elementen uit het provinciaal beleid in regels die van toepassing zijn op (gemeentelijke) bestemmingsplannen. Van een aantal onderwerpen verplicht het Rijk de provincie ze uit te werken in de provinciale verordening. Dit is in de ontwerp AMvB Ruimte opgenomen. De provincie heeft een aantal onderwerpen, die bij het opstellen van de structuurvisie niet ter discussie staan in de Verordening ruimte (fase 1) uitgewerkt. Uit de keuzes die in de structuurvisie worden gemaakt, volgt nog een aantal nieuwe onderwerpen waarvoor de provincie het instrument verordening wil inzetten. Deze zijn opgenomen in de Verordening ruimte (fase 2) en zijn een aanvulling op de Verordening ruimte fase 1. Daarnaast zijn ook een aantal provinciale ruimtelijke belangen die voortkomen uit het vastgestelde Provinciaal Waterplan opgenomen in de Verordening ruimte.

Het beleid dat gold op grond van de Interimstructuurvisie Noord-Brabant is opgenomen in de Paraplunota Ruimtelijke Ordening. Deze Paraplunota (dus inclusief de beleidsnota's die daar deel vanuit maken) is ingetrokken. Dit betekent een aanzienlijke deregulering en vereenvoudiging van de regelgeving waarmee gemeenten rekening moeten houden in de ruimtelijke besluitvorming.

Gedeputeerde Staten hebben op 20 juli 2010 de structuurvisie vastgesteld. Hierbij zijn de inspraakreacties betrokken. Op 24 september 2010 volgde eerst de bespreking in de statencommissie Ruimte en Milieu en vervolgens op 1 oktober 2010 de besluitvorming in Provinciale Staten.

2.3.2 Verordening ruimte Noord-Brabant 2011

De Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant (vastgesteld op 17 december 2010 en in werking getreden op 8 maart 2011) bevat in hoofdzaak algemene regels die gemeenten in acht moeten nemen bij het opstellen van bestemmingsplannen en het verlenen van omgevingsvergunningen waarbij afgeweken wordt van bestemmingsplannen. Daarnaast regelt de Verordening ruimte de organisatie van het regionaal ruimtelijk overleg waarin afspraken over woningbouw, bedrijventerreinen en kantorenlocaties worden gemaakt.

Ruimtelijke kwaliteit en kwaliteitsverbetering van het landschap

De provincie wil de ruimtelijke kwaliteit van Brabant bevorderen. Dat betekent dat nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen een bijdrage dienen te leveren aan de kernkwaliteiten van Brabant en dat gemeenten bij ruimtelijke afwegingen het principe van zorgvuldig ruimtegebruik toepassen. Ook wil de provincie dat de initiatiefnemer zorgt voor een kwaliteitsverbetering van het landschap om daarmee het verlies aan omgevingskwaliteit te beperken.

Stedelijke ontwikkeling en regionaal ruimtelijk overleg

Het provinciale beleid is al jaren gericht op het bundelen van de verstedelijking. Dit betekent dat het leeuwendeel van de woningbouw, de bedrijventerreinen, voorzieningen en bijbehorende infrastructuur moet plaatsvinden in de stedelijke concentratiegebieden (bestaand stedelijk gebied van de grotere kernen). Nieuw ruimtebeslag buiten deze gebieden kan slechts als inbreiding of herstructurering niet tot de mogelijkheden behoren, en dan in de zogenaamde zoekgebieden voor stedelijke ontwikkeling (zie afbeelding). Verder regelt de Verordening ruimte dat woningbouw (artikel 3.5) en aanleg van bedrijventerreinen (artikel 3.6 tot en met 3.8) onderdeel worden van bindende afspraken in de vier regionale ruimtelijke overleggen. Daaraan nemen de gemeenten, waterschappen en de provincie deel.

Zorgvuldig ruimtegebruik (waaronder intensief en meervoudig ruimtegebruik)

Verhoging van de ruimteproductiviteit is onder meer mogelijk door ondergrondse of inpandige parkeervoorzieningen aan te leggen, meer in de hoogte te bouwen en restructuur terug te dringen of te voorkomen. Invoering van parkmanagement biedt eveneens interessante mogelijkheden om het ruimtebeslag te beperken. Parkmanagement richt zich onder andere op een beter beheer en een intensievere benutting van bedrijventerreinen en kantorenlocaties én op de aanleg en het gebruik van gemeenschappelijke voorzieningen en gebouwen. Het derde lid van het artikel geeft in algemene bewoordingen aan op welke wijze zorgvuldig ruimtegebruik aan de orde dient te komen in een gemeentelijk planologisch besluit. Het gaat daarbij om:

- een gunstige verhouding tussen bruto en netto ruimtebeslag;
- een minimale omvang van uit te geven bedrijfskavels;
- een op de aard van de bedrijvigheid aangepast bebouwingspercentage en bouwhoogte; en
- regels omtrent het tegengaan van oneigenlijk ruimtegebruik.

Oneigenlijk ruimtegebruik

De uitgeefbare ruimte op bedrijventerreinen en kantorenlocaties dient in het algemeen beschikbaar te zijn voor bedrijfsactiviteiten die vanwege hun milieuhinder, hun omvang en/of hun verkeersaantrekkende werking niet in een (gemengde) woonomgeving of op een woon-werklocatie passen. Uit oogpunt van zorgvuldig ruimtegebruik moet oneigenlijk gebruik van bedrijventerreinen worden voorkomen.

De volgende activiteiten zijn goed inpasbaar in een (gemengde) woonomgeving of op een woon-werklocatie en dienen in het algemeen te worden geweerd op een zwaar bedrijventerrein:

- in stedelijk concentratiegebied, bedrijven behorend tot milieucategorie 1 en 2, met uitzondering van milieucategorie 2: bedrijven in een bedrijfsverzamelgebouw of een bedrijf met een kavelgrootte van meer dan 5000 m²;
- in kernen in landelijk gebied, bedrijven behorend tot de milieucategorie 1;
- bedrijfswoningen;
- kantooractiviteiten, detailhandel, horeca, maatschappelijke voorzieningen en leisurevoorzieningen, voor zover niet direct verband houdend met een of meer op het desbetreffende terrein gelegen bedrijven zoals een zogenaamd Facility Point op een bedrijventerrein.

Water

De Verordening ruimte bevat regels voor:

- regionale waterbergingsgebieden en reserveringsgebieden waterberging. Hierbij is het doel te zorgen voor behoud van het waterbergend vermogen, onder andere door beperkingen t.a.v. bebouwing en ophoging van gronden;
- beschermingszones voor grondwaterwinningen voor de openbare drinkwatervoorziening (waterwingebied, 25- en 100-jaarszone en boringvrije zone). Hierbij is het doel te zorgen voor bescherming van de kwaliteit van het grondwater, onder andere door beperkingen aan stedelijke en agrarische ontwikkelingen;
- zoekgebied voor behoud en herstel van watersystemen. Hierbij is het doel te zorgen voor voldoende ruimte voor watersysteemherstel, onder andere door beperkingen t.a.v. bebouwing, oppervlakteverhardingen en ophoging van gronden;
- hoogwaterbescherming. Hierbij is het doel te zorgen voor bescherming van de primaire waterkering en tegengaan van activiteiten in de bodem rondom de aansluiting primaire waterkering die kunnen leiden tot het ondermijnen van de waterkerende functie. In het winterbed en de lange-termijnreservering winterbed is het doel te zorgen voor behoud van het stroomvoerend en bergend vermogen van de rivier, onder andere door beperkingen t.a.v. bebouwing.

Aardkunde en cultuurhistorie

Met behulp van de Verordening ruimte wil de provincie aardkundig waardevolle gebieden en cultuurhistorische vlakken beschermen. De gemeenten hebben grote vrijheid om zelf vorm te geven aan de wijze van bescherming. Tevens zijn er specifieke beschermregels voor aangewezen cultuurhistorisch waardevolle complexen, zoals kloostercomplexen en oude landgoederen.

2.3.3 Provinciaal Waterplan; Waar water werkt en leeft;

Het Provinciaal Waterplan bevat het strategische waterbeleid van de provincie Noord-Brabant voor de periode 2010-2015. Het plan doorloopt samen met de plannen van het Rijk en de waterschappen een 6-jarige beleidscyclus die is afgestemd op de verplichtingen uit de Kaderrichtlijn Water. Naast beleidskader is het Provinciaal Waterplan ook toetsingskader voor de taakuitoefening van lagere overheden op het gebied van water. Het plan is tevens beheerplan voor grondwateronttrekkingen. Bovendien is het plan een structuurvisie voor het aspect water op grond van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening.

De provincie hanteert de volgende hoofddoelstelling voor het waterbeleid in Noord-Brabant:

De provincie wil dat het water bijdraagt aan een gezonde omgeving voor mens, dier en plant, waarin we veilig kunnen wonen en waar ruimte is voor economische, maatschappelijke en ecologische ontwikkelingen. Dit vertalen we in de volgende maatschappelijke doelen:

- Schoon grond- en oppervlaktewater voor iedereen.
- Adequate bescherming van Noord-Brabant tegen overstromingen.
- Noord-Brabant heeft de juiste hoeveelheden water (niet te veel en niet te weinig).

In Noord-Brabant worden acht waterhuishoudkundige functies onderscheiden waarvoor naast de bovengenoemde algemene doelstellingen ook meer specifieke doelstellingen gelden, namelijk:

- Functie 'Waternatuur'
- Functie 'verweven voor waterlopen'
- Functie 'ecologische verbindingzone langs waterlopen'
- Functie 'Scheepvaart'
- Functie 'Zwemwater'
- Functie 'water voor de Groene Hoofdstructuur'
- Functie 'water voor de Agrarische Hoofdstructuur'
- Functie 'water in bebouwd gebied'

In de meeste gevallen betreft het functies die zonder of met slechts beperkte aanpassingen zijn overgenomen uit het vorige Waterhuishoudingsplan (WHP 2003), omdat de evaluatie van het waterbeleid geen aanleiding tot verandering heeft gegeven. De functie 'scheepvaart' daarentegen is nieuw. De functie 'verweven' is een verbreding van de functie 'viswater' uit het WHP 2003, die in dit plan is vervallen.

2.4 Beleid waterschap

2.4.1 Keur waterschap Brabantse Delta

In december 2009 zijn de Waterwet en de Keur waterschap Brabantse Delta in werking getreden. De Waterwet regelt het beheer van het oppervlaktewater, het grondwater en de waterbodem (het watersysteem), en verbetert de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening.

De keur van het waterschap is een verordening met wettelijke voorschriften die gelden voor alle oppervlaktewaterlichamen en keringen, op het gebied van waterkwantiteit en –kwaliteit, die in beheer zijn bij het waterschap. De keur is een aanvulling op de Waterwet met verschillende gebods- en verbodsbepalingen. Bij het verlenen van watervergunningen hanteert het waterschap verschillende beleidsregels. Waaronder "toepassing Waterwet en Keur". Hierin staat aangegeven in welke situaties een watervergunning kan worden verleend, waarop een aanvraag wordt getoetst en welke voorwaarden aan de watervergunning worden verbonden.

Zo zijn er regels met betrekking tot:

- handelingen in waterkeringen en de daarbij behorende beschermingszones;
- handelingen in rivieren, beken en sloten en de daarbij behorende onderhoudsstrook;
- waterstaatkundige werken als gemalen, sluizen, stuwen ect.;
- de scheepvaart;
- uitbreidingen met een toename van > 2000 m² verhard oppervlak.

Op planniveau is het van belang om rekening te houden met eventuele compensatie voor de uitbreiding van verhard oppervlak > 2000 m². De compensatie dient plaats te vinden volgens de voorkeursvolgorde:

- infiltreren;
- retentie binnen het plangebied;
- retentie buiten het plangebied;
- berging in bestaand watersysteem.

Bij de dimensionering van de retentie-/infiltratievoorziening dient rekening te worden gehouden met het frequentiebereik van neerslaghoeveelheden met een herhalingsperiode van 1 tot 100 jaar. De retentiebehoefte is het grootst bij T=100 en hierdoor is deze waarde maatgevend voor de planvorming.

Waterkwaliteitsaspecten spelen ook een belangrijke rol voor de waterbeheerder. Voor het grootste deel wordt hierin voorzien door landelijke regelgeving in de vorm van AMvB's (Algemene Maatregel van Bestuur). Het beleid van het waterschap blijft beperkt tot enkele specifieke onderdelen. Het waterschap hanteert de meest recente versie van de CIW-nota's.

Het waterschap voert eigen beleid op de volgende onderdelen:

- Grote lozingen die niet onder een AMvB vallen (immissietoets).
- Kleine lozingen:
 - hemelwater;
 - met geringe milieurelevantie;
 - uit gemengde rioolstelsels.

2.4.2 Waterbeheerplan 2010-2015

Het waterschap werkt aan een beter watersysteem, voor mensen en voor flora en fauna. Het watersysteem moet robuuster worden: veiliger, minder kwetsbaar voor regenval en droogte, schoner, natuurlijker en beter toegankelijk voor recreanten. Deze thema's pakt het waterschap in samenhang aan. In het waterbeheerplan staan de doelen en de noodzakelijke ingrepen. Bij de keuze daarvan heeft het waterschap een afweging gemaakt tussen belangen van boeren, bedrijven, burgers, natuurbeheerders en andere partijen.

Het plan is op 22 december 2009 in werking getreden en is geldig tot 22 december 2015. Na zes jaar wordt het plan geactualiseerd.

Wat is de visie op het waterbeheer na 2010?

- *Dynamische samenleving*
Het waterschap heeft drie heel verschillende toekomstbeelden verkend en daaruit afgeleid welke voorbereidingen altijd goed zijn.
- *Verantwoord en duurzaam*
Maatschappelijk verantwoord ondernemen is verankerd in het werkproces. Zuinig omgaan met water en energie en gebruik van duurzame materialen zijn daar onderdelen van.
- *Inhaalslag beheer en onderhoud*
De afgelopen jaren lag het accent op aanleg van nieuwe projecten. De komende jaren krijgen beheer en onderhoud een impuls.
- *Effectief samenwerken*
Veel partijen zijn betrokken bij waterbeheer. Samenwerken op alle niveaus maakt het waterbeheer effectiever en goedkoper.

Wat zijn de kaders voor het waterbeheerplan?

- *Waterplannen op alle niveaus*
Het Nationale Waterplan en het Provinciale Waterhuishoudingsplan vormen de kaders voor het waterbeheerplan, samen met de wet- en regelgeving. Alle waterplannen zijn gelijktijdig in de inspraak gebracht.

- *Gebiedsproces als basis*
Gemeenten en belangengroepen hebben de basis voor het waterbeheerplan gelegd tijdens gebiedsprocessen.
- *Controleren en aanpassen*
Het waterbeheerplan geeft ruimte voor het continue proces van controleren en aanpassen.

Via het uitvoeren en opstellen van een watertoets worden de diverse beleidskaders gewaarborgd. Ook voor het onderliggende plan is een watertoets uitgevoerd.

2.5 Gemeentelijk beleid

2.5.1 Structuurvisieplus bergen op zoom-roosendaal

De StructuurvisiePlus (Bergen op Zoom - Roosendaal, 2001) is een plan waarin op hoofdlijnen wordt aangegeven hoe in de toekomst moet worden omgegaan met zaken als woningbouw, recreatie, bedrijventerreinen, natuur, verkeer, water en landbouw voor het grondgebied van de gemeente Bergen op Zoom en Roosendaal.

In de StructuurvisiePlus vormen de kwaliteiten van een gebied een zeer belangrijke wegingsfactor bij de keuze van de meest geschikte locaties voor allerlei voorzieningen. In deze visie benadering zijn de fysieke dragers van de duurzame kwaliteit van stad en landschap conditionerend voor de invulling van een gebied met programma's voor wonen, werken en recreëren. De discussie start derhalve aan de kant van het structuurbeeld alvorens tot de confrontatie met programma's over te gaan. De waterbodem en natuurlaag, de infrastructuurlaag en occupatielaag vormen de duurzame dragers van stad en landschap op de lange termijn. Het zijn de condities voor de ontwikkelingen aan de kant van de programma's. Daar is de dynamiek hoger. De conjunctuur aan de vraagzijde van de diverse woon-, werk- en voorzieningenmilieus is nu eenmaal aan verandering onderhevig. De resulterende dynamiek valt, zeker voor een periode van 30 jaar, moeilijk te voorspellen. Hier zijn "flexibiliteit" (in plaats van blauwdrukken), "mee-ademen" met de vraagontwikkeling, toverwoorden. Verandering of aanpassingen in de waterlaag en infrastructuurlaag kosten veel tijd en/of hogere investeringen.

Voor de kazerne heeft dit beleidsplan geen gevolgen.

composities

- grootschalig agrarisch landschap
- agrarisch coulisselandschap
- natte natuur op zeeleli
- natte natuur in beekdal
- vennen en plassen
- bossen en landgoederen
- parklandschap
- compacte stad
- verweven stad
- dorp en woonlint

Afbeelding: *StructuurvisiePlus*

2.5.2 Gemeentelijk verkeers- en vervoersplan 2004-2015 (gemeente roosendaal, 2004)

Roosendaal is strategisch gelegen op een knooppunt van autowegen en spoorlijnen tussen twee van de meest verstedelijkte gebieden van Europa, namelijk de Randstad en de regio Antwerpen-Brussel-Gent-Leuven).

Deze ligging geeft de stad en haar omgeving een enorme aantrekkingskracht voor ruimtelijke ontwikkelingen en verkeer. In het Streekplan Noord-Brabant 2002 onderscheidt de provincie Noord-Brabant stedelijke en landelijke regio's. Roosendaal is samen met de gemeente Bergen op Zoom zo'n stedelijke regio waar taakstellend ruimte wordt geboden voor economische ontwikkelingen en woningbouw. In de afgelopen decennia is de stad ondanks, of dankzij, de groei erin geslaagd een aantrekkelijke vestigingsplaats voor werken, wonen, winkelen en overige activiteiten te blijven. Om dit proces in de komende decennia in goede banen te leiden, zullen echter forse inspanningen moeten worden verricht, onder andere vanuit het oogpunt verkeer.

Voor de Commandokazerne heeft dit beleidsplan geen gevolgen.

2.5.3 Milieubeleidsplan

Het milieubeleidsplan geeft het beleidskader aan voor milieu in de gemeente Roosendaal voor de een periode van 4 jaren. Het geformuleerde beleid is een verdere uitwerking van de Startnotitie "Inhoudelijke aandachtspunten voor het nieuwe geactualiseerde milieubeleidsplan 2003-2007" die in 2003 is vastgesteld. In de Startnotitie is de richting aangegeven voor de ambities en de te volgen koers voor het milieubeleid in de komende jaren. De Startnotitie resulteerde in de formulering van vijf opgaven: Verinnerlijkingopgave, Bedrijfsgerichte opgave, Omgevingsgerichte opgave, Communicatieve opgave en de Organisatorische opgave. Deze opgaven zijn in het milieubeleidsplan verder uitgewerkt, met als hoofddoelstelling: minimaal behoud, maar liever verbetering van de leefkwaliteit in de gemeente Roosendaal. Per opgave wordt een aantal milieuthema's behandeld. Per milieuthema wordt vervolgens ingegaan op de stand van zaken in de gemeente en wat er op grond van wetgeving en beleid van rijk en provincie van de gemeente wordt verwacht. Per thema is op deze wijze de ambities, doelen en activiteiten voor de komende 4 jaren in de gemeente beschreven.

Op grond van de ambities, doelen en activiteiten uit het Milieubeleidsplan zal vervolgens een Meerjarenuitvoeringsprogramma (MUP) worden opgesteld.

In april 2003 is de startnotitie "inhoudelijke aandachtspunten voor het nieuwe geactualiseerde milieubeleidsplan 2003-2007" door het college van burgemeester en wethouders vastgesteld. Het nieuwe milieubeleidsplan zal voor een groot deel een voortzetting van het reeds in gang gezette beleid zijn. De nadruk ligt op de uitvoering van dit beleid door middel van een verdere inbedding in de organisatie.

De uitvoeringsplannen worden op verschillende onderdelen periodiek geactualiseerd.

2.5.4 Welstandsnota

Sinds 1 juli 2004 kan welstandstoetsing van bouwplannen alleen nog maar plaatsvinden als de gemeente beschikt over een welstandsnota, waarin de toetsingscriteria van bouwplannen zijn opgenomen. De gemeente Roosendaal beschikt over zo'n nota. In deze nota wordt gesteld dat een beeldbepalend element in de wijk Kortendijk onder andere de Engelbrecht van Nassaukazerne is.

Bij de ontwikkeling is rekening gehouden met de (algemene) criteria in de welstandsnota. Te zijner tijd wordt het bouwplan beoordeeld door de welstandscommissie, waarvoor dit bestemmingsplan het toetsingskader vormt.

2.5.5 Waterplan

Het Waterplan dat is opgesteld is een samenwerkingsproduct van de gemeente Roosendaal, Waterschap Brabantse Delta, Waterleidingmaatschappij Brabant Water en provincie Noord-Brabant. Het Waterplan vormt de opstap naar een intensieve en efficiënte samenwerking vanuit het besef dat alleen op deze manier de veelal integrale waterproblemen aangepakt kunnen worden. Het Waterplan is een vrijwillige planvorm die geen wettelijke verankering kent.

De doelstellingen uit dit Waterplan dienen dan ook vertaald te worden in de gemeentelijke plannen die wel een juridische grondslag kennen. Het Waterplan vervult in dat opzicht de functie van Koepelplan op gemeentelijk niveau.

In het Waterplan wordt vooruit geblikt op de wijze waarop in de toekomst met water binnen Roosendaal wordt omgegaan. De doelen van het Waterplan zijn:

- inzicht in het functioneren van het watersysteem en de wijze waarop deze bepalend is voor functies als groen, wonen, werken en recreatie;
- het ontwikkelen van een gezamenlijke visie op het waterhuishoudkundig beleid binnen de gemeente Roosendaal;
- het benoemen van ingrepen gericht op het verbeteren van de Roosendaalse waterhuishouding.

Deze doelen dragen bij aan het realiseren van de hoofddoelstelling van het nieuwe waterbeheer: "Het creëren van een duurzaam en veerkrachtig watersysteem met een daarop afgestemd water- en landgebruik tegen maatschappelijk aanvaardbare kosten".

Vanuit een brede participatie waarin niet alleen de verschillende overheidsinstanties maar ook belangengroepen hebben meegewerkt, worden in dit Waterplan doestellingen, beleidsregels en maatregelen uitgewerkt die toewerken naar het bereiken van het gewenste eindbeeld.

In 2030 moet er in de gemeente Roosendaal sprake zijn van een watersysteem waarin het grondgebruik zodanig is afgestemd op het natuurlijk functioneren van het watersysteem dat daarmee variaties in waterkwantiteit en kwaliteit eenvoudig kunnen worden opgevangen (veerkracht).

Dit houdt in dat de verschillende vormen van grondgebruik en de karakteristieken van het watersysteem meer met elkaar in evenwicht worden gebracht, zodat er een minimum aan ingrepen in het watersysteem nodig is om de gewenste gebruiksfuncties te kunnen uitoefenen.

De waterketen is verder geoptimaliseerd waardoor er negatieve kwaliteitsinvloed op het watersysteem tot een aanvaardbaar minimum wordt teruggebracht evenals het verbruik van grondstoffen. Binnen de keten werken de organisaties op efficiënte en doelmatige wijze samen. De intensievere samenwerking beperkt zich niet tot de waterketen.

Hierdoor vormen organisatorische grenzen niet langer een belemmering in het operationele waterbeheer, zodat een hoge mate van transparantie wordt bereikt en er geen ruimte resteert voor het onderling afwentelen van problemen.

Het waterbeheer wordt door de betrokken organisaties als collectieve verantwoordelijkheid beschouwd en als zodanig inhoud gegeven vanuit de eigen verantwoordelijkheid. Gelet op het vigerende beleid van de verschillende overheden c.q. waterbeheerders zal de fysieke toestand van het Roosendaalse water de komende jaren sterk verbeteren. Binnen de gehele gemeente wordt daarmee minimaal een algemene basiskwaliteit in het watersysteem bereikt.

Middels de vigerende kwaliteitsdoeleinden wordt in alle deelstroomgebieden een meer duurzaam en veerkrachtig functionerend systeem nagestreefd. Binnen de gestelde termijnen van het vigerend beleid wil het waterplan bijdragen aan het realiseren van de basiskwaliteit van de volgende doelstellingen:

- de waterkwaliteit voldoet aan bij wet geregelde minimumnorm en de negatieve invloed van de waterketen hierop is geminimaliseerd;
- het systeem voldoet aan de gestelde veiligheidsnormen voor inundatie;
- de ambities die voortvloeien uit het streven naar de basisinspanning en het waterspoor zijn gerealiseerd;
- grootschalige barrières voor faunapassages in het watersysteem zijn geslecht doordat invulling wordt gegeven aan de ecologische verbindingzone uit het vigerende beleid;
- nieuwe activiteiten worden op duurzame wijze ingepast in het watersysteem en de invloed van bestaande bebouwing is geminimaliseerd;

- de verwachte klimaatsverandering wordt opgevangen middels een systeemgerichte toepassing van het credo vasthouden, bergen, afvoeren;
- de mogelijkheden voor duurzame drinkwaterwinning worden in stand gehouden en bij bewoners en bedrijven is een duurzaam gebruik van (drink)water algemeen geaccepteerd.

Boven op deze doelstellingen die voortvloeien uit het vigerende beleid en al voor een deel gerealiseerd zijn, worden vanuit dit Waterplan extra ambities geformuleerd "de na te streven kwaliteit". Deze verschilt per stroomgebied.

2.5.6 Beleidsnota stedelijk water

Door de gemeente Roosendaal is in 1990 in samenwerking met de waterbeheerders beleid vastgelegd met betrekking tot duurzaam stedelijk waterbeheer in het kader van de ontwikkeling van nieuwe bouwlocaties. Dit beleid is in overeenstemming met het "Beleidsnota stedelijk water" van de gezamenlijke waterschappen in West-Brabant d.d. maart 2002. Als onderdeel van dit beleid wordt het afkoppelen van "schone" verharde en bebouwde oppervlakken altijd overwogen. Hierbij gaat de voorkeur van zowel de gemeente als het waterschap in eerste instantie uit naar infiltratie van hemelwater in de bodem. De mogelijkheid voor infiltratie dient altijd te worden onderzocht en is niet afhankelijk van de omvang van het verhard oppervlak.

Als het afvoerend verhard oppervlak groter is dan 2000 m² en loost op de riolering, dan dient een retentievoorziening te worden gerealiseerd met een inhoud van 120 m³/ha. Een afvoerend verhard oppervlak kleiner dan 2000 m² zal worden meegenomen in het kader van de 'Stedelijke wateropgave'. In het kader van het Gemeentelijk Rioleringsplan (GRP) voor de periode 2004-2008 is het rapport "Afkoppelkansenkaart kernen gemeente Roosendaal" d.d. 15 maart 2004 opgesteld, waarin de infiltratie- en afkoppelmogelijkheden in het bestaand stedelijk gebied inzichtelijk zijn gemaakt.

2.5.7 Verbreed Gemeentelijk Rioleringsplan 2010-2013

Het Verbreed Gemeentelijk Rioleringsplan (VGRP) 2010-2013 is een strategisch beheerplan. In het verbreed GRP wordt de integratie van de zorgplichten hemelwater, afvalwater en grondwater, waarvan hemelwater en grondwater een nieuwe zorgplicht zijn, vorm gegeven. In de Wet gemeentelijke watertaken, in werking per 1 januari 2008, worden naast de traditionele gemeentelijke zorg voor afvalwater expliciet zorgplichten benoemd voor hemelwater en grondwater. Er wordt uitgegaan van de verantwoordelijkheid van de perceuseigenaar voor maatregelen op het eigen terrein. Indien in het bebouwd gebied sprake is van structureel nadelige gevolgen van de grondwaterstand, dan krijgt de gemeente een zorgplicht. Deze gemeentelijke zorgplicht geldt alleen als het gaat om maatregelen die doelmatig zijn en niet tot de verantwoordelijkheid van het waterschap of provincie behoren.

In het VGRP 2010-2013 is opgenomen:

- Hoe de gemeente de komende jaren het gemeentelijk rioleringsstelsel gaat beheren en onderhouden;
- Welke maatregelen de gemeente neemt om wateroverlast door intensieve regenbuien (klimaatverandering) te voorkomen;
- Hoe de gemeente omgaat met de zorg voor regenwater;
- Hoe inzicht verkregen wordt in overlast door hoge grondwaterstanden in de gemeente.

In het VGRP 2010-2013 zijn doelstellingen voor de komende jaren vastgesteld. Daarbij is op basis van de gekozen strategie op hoofdlijnen aangegeven welke maatregelen uitgevoerd moeten worden om de gestelde doelen te bereiken en welke (financiële) middelen daarvoor nodig zijn.

Hierbij worden ook de gevolgen voor de rioolheffing voor burgers en bedrijven aangegeven. Op welke wijze de noodzakelijke maatregelen, zoals rioleringvervanging of hydraulische en / of milieumaatregelen, zullen worden uitgevoerd, worden in latere operationele plannen opgenomen.

Met behulp van het VGRP 2010-2013 worden de volgende doelstellingen en maatregelen nagestreefd:

- Goed functioneren van de bestaande transportsystemen voor afvalwater, hemelwater en grondwater;
- Zo min mogelijk schoon regenwater of grondwater via de gemengde afvalwaterriolering afvoeren;
- Met het rioleringssysteem het milieu zo min mogelijk belasten;
- Uitvoeren van de maatregelen om water op straat verder te verminderen;
- Bijdrage leveren aan behalen waterkwaliteit conform Kaderrichtlijn Water onder meer door het opsporen van foutieve vuilwateraansluitingen op hemelwaterriolen;
- Inzicht krijgen in grondwatersysteem Roosendaal door het opzetten van een meetstelsel en het structureel verzamelen van de meetresultaten.

2.5.8 Nota Integraal Veiligheidsbeleid

In de nota "Integrale veiligheid" (maart 1999) wordt getracht samenhang te brengen in alle aspecten die een rol spelen bij veiligheid. De nota vormt als zodanig een katalysator om veiligheid gemeentebreed de aandacht te geven waar de burgers om vragen.

De nota geeft een kader aan om de ontwikkeling en uitvoering van het veiligheidsbeleid te begeleiden en aan te sturen. Drie aspecten staan daarin centraal: visie, het operationaliseren van het begrip integrale veiligheid en monitoring.

Het strategische beleid wordt uitgewerkt aan de hand van zogenaamde veiligheidsstrategieën rond de belangrijkste activiteiten en ontwikkelingen: sociale veiligheid, kleine (veel voorkomende) criminaliteit, overlast en spanningen in de woonomgeving, verkeer, risicobeheersing. De strategieën worden vertaald in producten en acties voor de komende plan periode. Per veiligheidsstrategie wordt tevens het beleidsdoel aangegeven.

Het Handboek Veiligheid - door de gemeente Roosendaal ontwikkeld - biedt inmiddels ruime mogelijkheden om het kwaliteitsaspect veiligheid daadwerkelijk in het gemeentelijk handelen vorm te geven. Naast de nota "Integraal Veiligheidsbeleid" zijn in dit handboek onder andere opgenomen de monitor Veiligheid, diverse veiligheidskeurmerken en de Veiligheids-Effect-Rapportage (VER).

De nota Integraal Veiligheidsbeleid 1999-2002 gaat niet specifiek op wijken in, maar is voor geheel Roosendaal opgesteld.

De Handboeken Politiekeurmerk Veilig Wonen worden periodiek geactualiseerd.

2.5.9 Beleidsnota Handhaving ???Programmatisch handhaven, de manier van werken in Roosendaal???

In 2004 is in Roosendaal gestart met de professionalisering van de handhaving. In dat kader is de beleidsnota Handhaving "Programmatisch handhaven, de manier van werken in Roosendaal" vastgesteld. Het doel van het gemeentelijke handhavingbeleid is het verbeteren van de integraliteit en onderlinge afstemming van de handhaving door middel van het invoeren van programmatisch handhaven. Dit houdt in dat jaarlijks een uitvoeringsprogramma wordt voorbereid en vastgesteld. Uit dit programma blijkt welke handhavingactiviteiten - in welke mate en samenhang - door de verschillende handhavingpartners worden uitgevoerd. De prioriteiten zijn neergelegd in de nota "Verbreiding en verdieping programmatisch handhaven in Roosendaal".

Het bestemmingsplan is bindend voor zowel de (gemeentelijke) overheid als de burger. Het gemeentebestuur is verantwoordelijk voor de controle en handhaving van de voorschriften die zijn opgenomen in het bestemmingsplan. Het ultieme doel van handhaven is het bereiken van normconform gedrag.

Handhaving betreft het toezicht houden op verleende beschikkingen en het toezicht houden op naleving van gebruiksvoorschriften. Bij niet naleving van de voorschriften kan handhavend opgetreden worden. Er kan zowel bestuursrechtelijk als strafrechtelijk gehandhaafd worden. Tussen deze twee vormen van handhaving zit een belangrijk verschil. Bestuursrechtelijk handhaven is er op gericht om de overtreding ongedaan te maken. Deze vorm van handhaven heeft dus een herstellende functie, terwijl strafrechtelijk handhaven er op gericht is om de overtreder te bestraffen. Hoewel beide vormen van handhaven dus voorkomen zal de gemeente doorgaans bestuursrechtelijk handhaven.

Aan elke beslissing op het gebied van handhaving gaat een zorgvuldige belangenafweging vooraf. De bevoegdheid tot het toepassen van een handhavingmiddel is een bevoegdheid en geen plicht. In de jurisprudentie is echter wel bepaald dat gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om handhavend op te treden in de regel van deze bevoegdheid gebruik moet maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag het bestuursorgaan weigeren dit te doen. Dit kan zich voordoen indien concreet uitzicht op legalisatie bestaat. Voorts kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die situatie behoort te worden afgezien.

Handhaving vindt plaats op basis van de nota "Verbreding en verdieping programmatisch handhaven in Roosendaal". In deze nota zijn, op basis van een probleem- en risicoanalyse, prioriteiten bepaald. De keuze wanneer wel en wanneer niet wordt gehandhaafd is hierdoor terug te voeren op een vastgestelde lijn waardoor willekeur, ongelijke behandeling en onzorgvuldigheid wordt voorkomen.

Roosendaal - Engelbert v. Nassau kazerne

Afbeelding: Oude foto's Commandokazerne

Hoofdstuk 3 Bestaande situatie plangebied

3.1 Ruimtelijke hoofdstructuur

3.1.1 Ruimtelijke beschrijving in hoofdlijnen

Plangebied

De Engelbrecht van Nassaukazerne is gelegen aan de Commandobaan, aan de oostzijde van de rijksweg A58 nabij het centrum van Roosendaal. Het plangebied wordt globaal begrensd door de Commandobaan aan de westzijde, aan de noordzijde wordt het terrein begrensd door de Parabaan en aan de oostzijde door de Burgemeester Schneiderlaan. De bestaande woningen aan de Kortendijksestraat begrenzen het plangebied aan de zuidzijde.

Het plangebied zelf bestaat voornamelijk uit de Engelbrecht van Nassaukazerne met haar bebouwing. De aangekochte grond, waarop de uitbreiding gerealiseerd dient te worden, is momenteel nog een braakliggend stuk tuinbouwgrond van 2.26 hectare.

Het huidige architectuurbeeld van de kazerne is sober en enkele gebouwen vertonen een afwijkende architectuur. In het noordelijk deel van de kazerne zijn de gebouwen in een carré-achtige omgeving gesitueerd. De gebouwen in het zuiden vormen een minder samenhangend geheel. Op het terrein grenzend aan en ten oosten van de kazerne is momenteel geen bebouwing.

Omgeving

Het plangebied ligt in de woonwijk Kortendijk en nabij de wijk Langdonk. Nabij het plangebied bevinden zich woningen aan de Kortendijksestraat. Het betreft hier voornamelijk twee-onder-éénkappers en vrijstaande woningen. Ten zuiden van de Kortendijksestraat bevinden zich enkele sportvelden.

De Burgemeester Schneiderlaan is een belangrijke ontsluitingsweg voor de wijk Langdonk, maar ook voor een deel van de wijk Kortendijk. Ten noorden van deze ontsluitingsweg en het plangebied bevond zich een evenementenhal. Deze wordt niet meer als zodanig gebruikt en dat gebied wordt op dit moment herontwikkeld met een school voor voortgezet onderwijs, een sportaccommodatie en een appartementencomplex.

De Parabaan en de Commandobaan zijn te typeren als erftoegangswegen. De Parabaan vormt tevens de ontsluiting van het plangebied.

3.1.2 Historische ontwikkeling

De Engelbrecht van Nassaukazerne is eind jaren 30 van de twintigste eeuw gebouwd ten behoeve van de huisvesting van een grensbewakingsbataljon. De kazerne maakte deel uit van een serie identieke kazernes waarvan de meeste langs de landsgrenzen zijn gerealiseerd. Tijdens de tweede wereldoorlog is de Engelbrecht van Nassaukazerne door de Duitsers gebruikt, maar na de oorlog is deze als snel in gebruik genomen door het Korps Commandotroepen (KCT) en tot op heden is dit nog steeds het geval. Na de oorlog is de stad Roosendaal gegroeid tot voorbij de kazerne welke vrijwel geen uitbreidingen kende. In de tweede helft van de jaren 90 van de twintigste eeuw is de toen bestaande bebouwing grotendeels gesloopt en is er een compleet nieuwe kazerne gebouwd, nadat was besloten om het KCT in Roosendaal te laten blijven. In 2005 heeft Defensie ten oosten van de bestaande kazerne een stuk tuinbouwgrond van circa 2,26 ha aangekocht, waarop de beoogde uitbreiding van het kazerneterrein is geprojecteerd.

3.2 Functionele analyse

Binnen het plangebied is een Commandokazerne gevestigd. Deze heeft een militaire (maatschappelijke) functie. Een deel van de grond is momenteel nog braakliggend en bestemd als "tuinbouw bedrijf". Op deze grond wordt de uitbreiding van de huidige kazerne gerealiseerd.

3.3 Verkeer en infrastructuur

3.3.1 Infrastructuur

Het plangebied wordt omsloten door de Commandobaan, de Kortendijksestraat, de Burgemeester Schneiderlaan en de Parabaan. De Parabaan vormt de ontsluiting van het terrein. De kazerne heeft een nood-/crashuitgang aan de Kortendijksestraat.

De Burgemeester Schneiderlaan is een ontsluitingsweg en de andere wegen kunnen getypeerd worden als erftoegangswegen.

3.3.2 Parkeren

Op dit moment bevinden zich her en der op het kazerneterrein verschillende kleinschalige parkeermogelijkheden en is sprake van een tekort aan parkeerplaatsen op het terrein van de kazerne. Hierdoor wordt niet alleen buiten de parkeervakken op het terrein geparkeerd maar ook buiten het terrein zelf.

3.4 Groen

Binnen het plangebied is een groot aantal bomen aanwezig. Hiervan zijn er drie monumentaal. Deze bomen blijven gehandhaafd. De grond waarop de uitbreiding gerealiseerd wordt, bestaat uit een grasveld met een smalle struweelhaag en een droge greppel. De greppel ligt op de westelijke grens met de huidige bebouwing. Dit groen is geen waardevol groen.

Hoofdstuk 4 Onderzoeken

4.1 Bedrijven- en milieuzonering

2.1 Toetsingskader

Milieuzonering is het aanbrengen van een noodzakelijke ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende en milieugevoelige functies ter bescherming of vergroting van de kwaliteit van de leefomgeving. Milieuzonering beperkt zich in het algemeen tot de milieuaspecten met een ruimtelijke dimensie: geur, stof, geluid en gevaar. Voor een verantwoorde inpassing van bedrijvigheid in haar fysieke omgeving of van gevoelige functies nabij bedrijven, heeft de VNG van de publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' in 2009 een geheel herziene uitgave opgesteld. Deze publicatie is geraadpleegd ten behoeve van dit advies.

Richtafstanden

In de VNG-publicatie is een richtafstandenlijst opgenomen in relatie tot het omgevingstype rustige woonwijk. In deze lijst zijn bedrijven op grond van hun potentiële milieubelasting ingedeeld in zes categorieën. In tabel 1 zijn de milieucategorieën en richtafstanden uit de VNG-publicatie overgenomen.

Tabel 1 Milieucategorieën en richtafstanden

<i>Milieucategorie</i>	<i>Richtafstanden tot omgevingstype 'rustige woonwijk'*</i>
<i>1</i>	<i>10</i>
<i>2</i>	<i>30</i>
<i>3.1</i>	<i>50</i>
<i>3.2</i>	<i>100</i>
<i>4.1</i>	<i>200</i>
<i>4.2</i>	<i>300</i>
<i>5.1</i>	<i>500</i>
<i>5.2</i>	<i>700</i>
<i>5.3</i>	<i>1000</i>
<i>6</i>	<i>1500</i>

** indien de omgeving is te typeren als 'gemengd gebied', gelden kleinere richtafstanden, namelijk één*

De VNG-publicatie geeft richtafstanden, gebaseerd op de omgevingskwaliteit zoals die wordt nagestreefd in een rustige woonwijk. Indien de aard van de omgeving dit rechtvaardigt kunnen gemotiveerd kleinere richtafstanden worden aangehouden bij het omgevingstype 'gemengd gebied', dat gezien de aanwezige functiemening of ligging nabij drukke wegen een hogere milieubelasting kent.

Omgevingstype 'rustige woonwijk'

Een 'rustige woonwijk' is een woonwijk die is (wordt) ingericht volgens het principe van functiescheiding. Afgezien van wijkgebonden voorzieningen komen vrijwel geen andere functies (zoals bedrijven en kantoren) voor. Langs de randen (in de overgang naar mogelijke bedrijfsfuncties) is weinig verstoring door verkeer. Een vergelijkbaar omgevingstype qua aanvaardbare milieubelasting is een rustig buitengebied (eventueel inclusief verblijfsrecreatie), een stiltegebied of een natuurgebied.

Omgevingstype 'gemengd gebied'

Een 'gemengd gebied' is een gebied met een matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels, horeca en kleine bedrijven. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan als 'gemengd gebied' worden beschouwd. Gebieden die direct langs de hoofdinfrastructuur liggen behoren eveneens tot het omgevingstype 'gemengd gebied'. Hier kan de verhoogde milieubelasting voor geluid de toepassing van kleinere richtafstanden rechtvaardigen. Geluid is voor de te hanteren afstand van milieubelastende activiteiten veelal bepalend.

Bij het opstellen van dit advies is uitgegaan van het omgevingstype 'rustige woonwijk', voor wat betreft de woningen aan de Kortendijksestraat ter hoogte van de uitbreiding van de kazerne. Op de woning aan de Parabaan 16 daarentegen, is het omgevingstype 'gemengd gebied' van toepassing.

Wijze van meten

De richtafstand geldt tussen enerzijds de grens van de bestemming die bedrijven (of andere milieubelastende functies) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een woning (of andere milieugevoelige functie) die volgens het (bestemmings)plan of via vergunningvrij bouwen mogelijk is.

Bestaande situatie (huidig kazerneterrein)

Het bestaande kazerneterrein kan worden ondergebracht bij SBI-code 8422 (uitgave 2008): Defensie-inrichtingen. De richtafstandenlijst in de VNG-publicatie geeft de volgende richtafstanden:

Omgevingstype 'rustige woonwijk'

Omschrijving	sbi-code	Geur (m)	Stof (m)	Geluid (m)	Gevaar (m)	Grootste afstand	Milieu cat.
Defensie-inrichtingen	8442	30	30	200 C	100	200 D	4.1

- De C geeft aan dat bij deze milieubelastende activiteiten de voor geluid bepalende activiteiten meestal continu (dag en nacht) in bedrijf zijn;
- De D geeft aan dat er sprake is van een grote variatie in activiteiten.

Aangezien er geen wijziging in de vigerende bestemming plaatsvindt, behoeft er in het kader van bedrijven en milieuzonering geen onderzoek te worden ingesteld naar de milieu-impact van het bestaande kazernecomplex op de omgeving.

Nieuwe situatie (uitbreiding kazerneterrein)

De 'nieuwe situatie' betreft de uitbreiding van het kazernecomplex op de naastgelegen, door Defensie aangekochte, grond. De uitbreiding omvat een legeringsgebouw annex kantoorgebouw, een gebouw ten behoeve van opslag en twee parkeerterreinen.

De milieu-impact van de activiteiten binnen deze uitbreiding van het complex op de omgeving is niet groot en staat in geen verhouding tot de huidige milieu-impact van het bestaande kazerneterrein op de omgeving. Gezien de beperkte milieu-impact getuigt het niet van realiteitszin om hier uit te gaan van SBI-code 8442 en de daarbij behorende richtafstand van 200 meter. Derhalve is in dit advies uitgegaan van een beoordeling van de losse componenten, te weten het kantoor, opslaggebouw en de beide parkeerterreinen. Het legeringsgebouw wordt als niet-milieubelastend beschouwd.

Een kantoor wordt ondergebracht bij SBI-code 70: concerndiensten binnen eigen concern. Een gebouw ten behoeve van opslag wordt ondergebracht bij SBI-code 52109.B: opslaggebouwen (verhuur opslagruimte). Het parkeerterrein, zowel aan de noord- als aan de zuidzijde wordt ondergebracht bij SBI-code 5221.1: autoparkeerterreinen, parkeergarages.

De richtafstandenlijst in de VNG-publicatie geeft de volgende richtafstanden (zie ook bijlage 2):

Omgevingstype 'rustige woonwijk'

Omschrijving	sbi-code	Geur (m)	Stof (m)	Geluid (m)	Gevaar (m)	Grootste afstand	Milieu cat.
Overige zakelijke diensten: kantoren	70	0	0	10	0	10 D	1
Opslaggebouwen (verhuur opslagruimte)	52109.B	0	0	30 C	10	30 C	2
Autoparkeerterreinen, parkeergarage	5221.1	10	0	30 C	0	30	2

- *De C geeft aan dat bij deze milieubelastende activiteiten de voor geluid bepalende activiteiten meestal continu (dag en nacht) in bedrijf zijn;*
- *De D geeft aan dat er sprake is van een grote variatie in activiteiten.*

Ten aanzien van bovenstaande tabel wordt opgemerkt dat voor het parkeren van zware voertuigen zonder koelinstallaties (waaronder militaire vrachtwagens) geen richtafstanden zijn opgenomen.

De richtafstanden van 10 meter behorende bij de kantoren en 30 meter behorende bij het opslaggebouw reiken niet over de perceelsgrens van het terrein van de Commandokazerne. Vanuit de optiek van bedrijven en milieuzonering is er geen bezwaar tegen het oprichten van kantoren en het opslaggebouw op de aangegeven plaats binnen het kazerneterrein.

De richtafstand van 30 meter behorende bij het autoparkeerterrein ten zuiden van het legeringsgebouw reikt over de woningen met bijbehorende tuinen aan de noordzijde van de Kortendijksestraat. In de optiek van bedrijven en milieuzonering is er mogelijk bezwaar tegen de realisatie van de uitbreiding van het kazernecomplex.

De richtafstand van 10 meter ten opzichte van omgevingstype 'gemengd gebied', behorende bij de parkeerplaats ten noorden van het legeringsgebouw reikt niet over de nabij gelegen woning aan de Parabaan 16. Echter, omdat hier sprake is van een parkeerterrein voor militaire voertuigen en niet van een autoparkeerterrein, is er vanuit de optiek van bedrijven en milieuzonering mogelijk bezwaar tegen de realisatie van de uitbreiding van het kazernecomplex.

Conclusie

Voor wat betreft de geplande noordelijke en zuidelijke parkeerplaats is er mogelijk een belemmering in de optiek van bedrijven en milieuzonering. Door middel van een akoestisch onderzoek dient te worden aangetoond dat, al dan niet met maatregelen, voldaan kan worden aan de grenswaarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau en het maximale geluidniveau, ter plaatse van de gevels van woningen aan de Kortendijksestraat en de woning aan de Parabaan 16.

Voor de toetsing van het akoestisch onderzoek wordt verwezen naar paragraaf 4.5.

4.2 Luchtkwaliteit

Theoretisch kader

Sinds 15 november 2007 geldt het volgende wettelijke kader voor de luchtkwaliteit:

- de Wet tot wijziging van de Wet milieubeheer (luchtkwaliteitseisen), hierna te noemen de Wm;
- het 'Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen)', hierna te noemen het Besluit nibm;
- de 'Regeling niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen)', hierna te noemen de Regeling nibm;
- de 'Regeling projectsaldering luchtkwaliteit 2007';
- de 'Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007'.

Sinds 16 januari 2009 geldt bovendien:

- het 'Besluit gevoelige bestemmingen (luchtkwaliteitseisen)', hierna te noemen het Besluit gevoelige bestemmingen.

Voor de kwaliteit van de buitenlucht gelden de in bijlage 2 van de Wm opgenomen grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide (NO₂), stikstofoxiden, zwevende deeltjes (PM₁₀), lood, koolmonoxide en benzeen. Een besluit om een ruimtelijke ontwikkeling toe te staan betreft de uitoefening van een bevoegdheid als bedoeld in artikel 5.16, tweede lid, van de Wm die gevolgen kan hebben voor de luchtkwaliteit.

Volgens artikel 5.16, lid 1 onder a tot en met d Wet milieubeheer, is er, wat de luchtkwaliteit betreft, geen belemmering voor een ontwikkeling indien:

- a. aannemelijk is gemaakt dat de ontwikkeling niet leidt tot het overschrijden van de in bijlage 2 van de Wet milieubeheer opgenomen grenswaarden;
- b. aannemelijk is gemaakt dat (1) de concentratie in de buitenlucht van de desbetreffende stof als gevolg van de ontwikkeling per saldo verbetert of ten minste gelijk blijft, of (2) bij een beperkte toename van de concentratie van de desbetreffende stof, door een met de ontwikkeling samenhangende maatregel of een door die uitoefening of toepassing optredend effect, de luchtkwaliteit per saldo verbetert (saldering);
- c. aannemelijk is gemaakt dat de ontwikkeling niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie in de buitenlucht van een stof waarvoor een grenswaarde is opgenomen;
- d. de ontwikkeling is genoemd, beschreven ofwel past binnen of in elk geval niet in strijd is met een vastgesteld programma.

Bestaande situatie

Het onderzoek naar de gevolgen voor de luchtkwaliteit spitst zich toe op de uitbreiding van de kazerne. Gelet op het aangehaalde artikel sub b is het niet nodig om de bestaande kazerne mee te beschouwen in het onderzoek.

Nieuwe situatie

Niet in betekenende mate bijdragen

In artikel 5.16 Wm is bepaald dat in bepaalde categorieën van gevallen, die niet in betekenende mate bijdragen aan de verslechtering van de luchtkwaliteit, geen directe toetsing aan de grenswaarden hoeft plaats te vinden. In het Besluit nibm en de Regeling nibm zijn deze categorieën van gevallen aangewezen. In dergelijke gevallen is verdere toetsing aan de luchtkwaliteitsgrenswaarden niet aan de orde.

Zo kan een woningbouwlocatie onder de in deze regelgeving aangewezen categorieën vallen, namelijk indien een dergelijke locatie, in geval van één ontsluitingsweg, netto niet meer dan 1.500 woningen omvat. Daarbij is door het ministerie van VROM, zo blijkt uit het rapport 'Bepaling van IBM planomvang op basis van herziene uitgangspunten' van december 2006, uitgegaan van gemiddeld 2,6 voertuigbewegingen per woning per weekdag. Een toename van de verkeersintensiteit met maximaal 3.900 voertuigbewegingen per weekdag (1.500 woningen * 2,6 voertuigbewegingen per woning per weekdag) draagt dus niet in betekenende mate bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit.

In dit geval gaat het om de uitbreiding van de kazerne die een zekere intensivering van het gemotoriseerde verkeer met zich mee zal brengen. Uitgaande van de realisering van circa 342 nieuwe parkeerplaatsen wordt voor dit onderzoek aangenomen dat er dagelijks 342 voertuigen arriveren en 342 voertuigen vertrekken. In de praktijk zal dit niet het geval zijn, omdat er circa 300 plaatsen worden benut voor dagelijks gebruik en de overige plaatsen voor militaire voertuigen. De militaire voertuigen verlaten niet dagelijks de kazerne. De toename van de verkeersintensiteit op de ontsluitingsweg als gevolg van de realisatie van de uitbreiding van de kazerne is circa 720, dat is (aanzienlijk) lager dan de eerder genoemde 3.900 voertuigbewegingen van een project van 1.500 woningen.

Geconcludeerd kan worden dat de beoogde ontwikkeling niet in betekenende mate bijdraagt aan de verslechtering van de luchtkwaliteit. In een dergelijk geval is een nader onderzoek naar de concentratie en toetsing aan de luchtkwaliteitsgrenswaarden niet aan de orde.

Gevoelige bestemmingen

In het Besluit gevoelige bestemmingen is vastgelegd dat bepaalde bestemmingen niet mogen worden gerealiseerd binnen een zone van 50 meter langs provinciale wegen, gemeten vanaf de rand van de weg, indien in zo'n zone de grenswaarden voor PM₁₀ of NO₂ (dreigen te) worden overschreden. Het gaat om gebouwen die geheel of gedeeltelijk zijn bestemd of in gebruik zijn ten behoeve van basisonderwijs, voortgezet onderwijs of overig onderwijs aan minderjarigen, kinderopvang, verzorgingstehuis, verpleegtehuis of bejaardentehuis.

In dit geval gaat het om een andere bestemming, namelijk die van kazerne. Gelet op het Besluit gevoelige bestemmingen luchtkwaliteitseisen is in dit geval geen sprake van een realisatieverbod voor de genoemde functies.

Conclusie luchtkwaliteit

Geconcludeerd kan worden dat er wat betreft de luchtkwaliteit geen beletsel of beperking is voor de beoogde ontwikkeling.

4.3 Geur

In de paragraaf over bedrijven en milieuzonering is voor de relevante activiteiten vermeld wat de richtafstanden zijn voor het aspect geur. Het aspect geur blijkt geen relevant aspect te zijn, hetzij doordat de activiteiten niet of nauwelijks gepaard gaan met geuremissie, hetzij doordat de afstand tussen de activiteiten en de gevoelige bestemming voldoende is.

De uitbreiding van de kazerne wordt niet beschouwd als een geurgevoelig object. Bovendien kan worden opgemerkt dat er in de ruimere omgeving geen bedrijven (veehouderijen) zijn, waarvan de geurinvloed reikt tot op de projectlocatie. Knelpunten op het gebied van geurhinder zijn niet aanwezig.

4.4 Externe veiligheid

Inleiding

Het aspect externe veiligheid kan relevant zijn vanwege bedrijven (inrichtingen) die met gevaarlijke stoffen werken en vanwege het transport van gevaarlijke stoffen over weg, water en spoor en door buisleidingen.

Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi)

In het Bevi zijn de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen wettelijk vastgelegd. Het Bevi verplicht het bevoegd gezag Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en Wet ruimtelijke ordening (Wro) -in deze de gemeente en provincie – afstand te houden tussen gevoelige objecten en risicovolle bedrijven. Het Bevi heeft als doel zowel individuele als groepen burgers een minimum beschermingsniveau te garanderen tegen een ongeval met gevaarlijke stoffen. Bij nieuwe situaties moet worden getoetst aan de risiconormen. Het besluit bevat eisen voor het plaatsgebonden risico (PR) en regels voor het groepsrisico (GR). De Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) strekt tot uitvoering van het Bevi. In de regeling staan regels over de veiligheidsafstanden en berekening van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico.

Het Bevi is van toepassing op vergunningsplichtige risicovolle bedrijven en de nabijgelegen al dan niet geprojecteerde (beperkt) kwetsbare objecten. In artikel 2, lid 1 van het Bevi is opgesomd wat wordt verstaan onder risicovolle bedrijven. Voor de toepassing van het Bevi, wordt een nieuw ruimtelijk besluit gezien als een nieuwe situatie.

Binnen het plaatsgebonden risico van 10⁻⁶ per jaar van een inrichting mogen geen kwetsbare objecten zijn gelegen. In principe geldt dat ook voor beperkt kwetsbare objecten tenzij er 'gewichtige redenen' zijn om daarvan af te wijken. Indien het plangebied ligt binnen het invloedsgebied van een inrichting dan dient het groepsrisico te worden verantwoord bij vaststelling van het bestemmingsplan.

Situatie plangebied

Om te bepalen of er in de directe omgeving bedrijven zijn gelegen waarop het Bevi van toepassing is, is het Register risicosituaties gevaarlijke stoffen (RRGS) als ook de professionele risicokaart geraadpleegd. Hieruit blijkt dat het plangebied binnen het invloedsgebied van het

spoorwegemplacement Roosendaal is gelegen. Voor het emplacement wordt geen plaatsgebonden risico van 10^{-6} per jaar berekend. Het maximaal berekende groepsrisico is gelijk aan de oriënterende waarde. In onderstaand tekstkader wordt nader ingegaan op het spoorwegemplacement.

-
- 1) Het plaatsgebonden risico geeft de kans aan dat iemand die zich een jaar lang onafgebroken en onbeschermd op een plek bevindt, overlijdt door een ongeval met gevaarlijke stoffen.
 - 2) Het groepsrisico is de cumulatieve kans per jaar dat een groep van tenminste 10, 100 of 1.000 personen overlijdt door een ongeval bij een risicovolle activiteit met een gevaarlijke stof.
 - 3) In het Bevi zijn niet limitatieve definities opgenomen van de begrippen beperkt kwetsbaar en kwetsbaar object.
 - 4) Het RRGs is een centraal landelijk register met gegevens over risicosituaties die in Nederland bestaan rond het gebruik, de opslag en het vervoer van gevaarlijke stoffen.
 - 5) De professionele risicokaart laat zien waar onder andere risicobronnen liggen.

Spoorwegemplacement Roosendaal

Specifiek voor spoorwegemplacementen is in het verleden een landelijke aanpak ontwikkeld: Plan aanpak goederenemplacementen (PAGE). In de wijziging van de Revi van 1 juli 2007 is in de toelichting aangegeven dat het PAGE-project nog tot 2010 doorloopt, zodat nog steeds rekening gehouden moet worden met de uitgangspunten van PAGE.

Inmiddels is in de Revi (juli 2009) de verwijzing opgenomen naar de "Handleiding risico-berekeningen Bevi, versie 3.2" (Hari). In de Hari is aangegeven dat voor Spoorwegemplacementen nog een rekenmethodiek wordt ontwikkeld die aansluit bij Safeti-NL. Totdat de nieuwe rekenmethode beschikbaar is, wordt geadviseerd om gebruik te maken van het "Rekenprotocol Vervoer gevaarlijke stoffen per spoor, Oranjewoud/ Save 2006".

Uit het rekenprotocol blijkt dat het invloedsgebied van toxische stoffen (die op het emplacement behandeld kunnen worden) meerdere kilometers bedraagt (3000 meter).

Huidige situatie

Het plangebied ligt op een afstand van ca. 2000 meter (de afstand van het emplacement tot aan het plangebied is de kortst mogelijke afstand). Dit betekent dat het plangebied is gelegen binnen het invloedsgebied van het emplacement, waardoor het Bevi van toepassing is.

In het kader van het nieuwe bestemmingsplan "Spoorhaven Roosendaal" zijn door Oranjewoud/SAVE risicoberekeningen uitgevoerd voor het goederenemplacement zowel voor de bestaande als de toekomstige (Spoorhaven) situatie waarbij gebruik is gemaakt van dit rekenprotocol.

Uit het eindrapport (Onderzoek Save Spoorhaven, 25 augustus 2008, revisie 03) blijkt dat er voor het emplacement geen $PR 10^{-6}$ per jaar wordt berekend. Het maximaal berekende groepsrisico is gelijk aan de oriënterende waarde. Het groepsrisico wordt voor een belangrijk deel bepaald door toxische stoffen en brandbare gassen (BLEVE). Het plangebied ligt buiten het invloedsgebied van een BLEVE van spoorwagons. De effecten die tot het plangebied reiken blijven dan ook beperkt tot toxische effecten. Uit een nadere analyse ten tijde van de EV-onderzoeken t.b.v. het BP Spoorhaven 1e fase (eind 2008) bleek dat het maximale groepsrisico met name wordt veroorzaakt door het Bleve-scenario en de aanwezige bevolking binnen een afstand van 300 meter van de spoorlijn. Bevolking buiten deze afstand is weliswaar van belang voor de toxische scenario's (zoals ammoniak) maar levert geen significante bijdrage aan de maximale hoogte van het groepsrisico.

Conclusie Besluit externe veiligheid inrichtingen

Voor het emplacement wordt geen $PR 10^{-6}$ per jaar berekend. Vanwege de afstand van het plangebied tot aan Spoorwegemplacement, evenals het feit dat de bevolkingsdichtheid ter plaatse van het plangebied beperkt zal toenemen, zal dit niet leiden tot een significante stijging van het groepsrisico. Zowel het plaatsgevonden risico als het groepsrisico vanwege het emplacement leveren geen beperkingen op ten opzichte van de planontwikkeling.

Omdat het plangebied binnen het invloedsgebied van een Bevi-inrichting is gelegen is, op grond van artikel 13 van het Bevi, een verantwoording van het groepsrisico opgenomen in bijlage 3. Hiertoe is advies gevraagd aan de Regionale Brandweer inzake de hoogte van het groepsrisico en de aspecten met betrekking tot de rampenbestrijding, zelfredzaamheid en hulpverlening. Bij de verantwoording is gebruik gemaakt van de Handreiking verantwoordingsplicht groepsrisico (versie november 2007) en het Supplement op de Handreiking groepsrisico (oktober 2010).

Transport en externe veiligheid

Beoordeling van de risico's veroorzaakt door het vervoer van gevaarlijke stoffen over het spoor, water en weg dient plaats te vinden aan de hand van de circulaire "Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen" uit 2004 en de wijziging daarop van 1 augustus 2008 en 1 januari 2010, waarin grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico en richtlijnen voor de toepassing van de rekenmethodiek en de verantwoording van het groepsrisico zijn opgenomen.

Vaarwegen en spoorwegen

Het bestemmingsplan ligt op meer dan 200 meter van een vaarweg en spoorweg. Gelet hierop zijn risicoberekeningen (zowel plaatsgebonden als groepsrisico) niet noodzakelijk en hoeven er geen beperkingen te worden gesteld aan het ruimtegebruik binnen het plangebied.

Autowegen

Het plangebied ligt langs de A58 (wegtraject Roosendaal – industriegebied Vosdonk). Gelet hierop zijn risicoberekeningen noodzakelijk.

Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen langs wegen en vaarwegen die deel uitmaken van Basisnet Weg of Basisnet Water kan de berekening van het plaatsgebonden risico achterwege blijven. Bij Basisnet Weg gelden namelijk de afstanden die in bijlage 5 van de circulaire “Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen, 1 januari 2010” zijn opgenomen. Op deze afstanden mag het plaatsgebonden risico vanwege het vervoer van gevaarlijke stoffen niet meer bedragen dan 10^{-6} per jaar. Voor de situaties waarin de afstand ‘0’ is vermeld, betekent dit dat het plaatsgebonden risico vanwege dat vervoer op het midden van de weg niet meer mag bedragen dan 10^{-6} per jaar, wat het geval is voor het wegtraject B114 (Roosendaal – industriegebied Vosdonk). Het plaatsgebonden risico van 10^{-6} per jaar van de rijksweg A58 ligt dan ook niet binnen het plangebied.

Randvoorwaarden met betrekking tot de verantwoording van het groepsrisico worden met het basisnet duidelijk omschreven. Is het GR lager dan 0.1 maal de oriënterende waarde (OW) voor het GR dan behoeft het GR niet te worden verantwoord. Indien de toename van het GR beperkt blijft tot 10 % en het GR onder de OW is gelegen dan behoeft het GR niet te worden verantwoord. In de overige gevallen is een verantwoording van het groepsrisico wel noodzakelijk.

Door de RMD zijn in 2009 al risicoberekeningen uitgevoerd. De resultaten van deze berekeningen zijn weergegeven in de RBM-rapportages in bijlage 3 van dit rapport. Deze berekeningen zijn nog steeds actueel en bruikbaar. Uit deze berekeningen blijkt dat het groepsrisico in zowel de bestaande als de toekomstige situatie boven de oriënterende waarde is gelegen. Een verantwoording van het GR is daarom noodzakelijk en is opgenomen in bijlage 3. Hiertoe is advies gevraagd aan de Regionale Brandweer inzake de hoogte van het groepsrisico en de aspecten met betrekking tot de rampenbestrijding, zelfredzaamheid en hulpverlening.

Gemeentelijke wegen

Over de gemeentelijke wegen wordt het volgende opgemerkt. Uit de “Inventarisatie vervoer gevaarlijke stoffen” d.d. 8 april 2008 blijkt dat nabij het plangebied geen gemeentelijke wegen zijn gelegen waarover structureel transport van gevaarlijke stoffen plaatsvindt. Gelet hierop hoeven er geen beperkingen te worden gesteld aan het ruimtegebruik binnen het plangebied.

Buisleidingen

Uit raadpleging van de professionele risicokaart blijkt dat er nabij het plangebied geen buisleidingen zijn gelegen. Gelet hierop hoeven er geen beperkingen te worden gesteld aan het ruimtegebruik binnen het plangebied.

Conclusie transport en externe veiligheid

Het plaatsgebonden risico van 10^{-6} per jaar van de Rijksweg A58 is niet gelegen binnen het plangebied en levert geen beperking op ten aanzien van de planontwikkeling. De in 2009 uitgevoerde risicoberekeningen behoeven geen aanpassing en zijn gebruikt ter onderbouwing van dit advies.

Het groepsrisico is in zowel de huidige als toekomstige situatie boven de oriënterende waarde gelegen. Een verantwoording van het GR is noodzakelijk en is opgenomen in bijlage 3. Hiertoe is advies gevraagd aan de Regionale Brandweer inzake de hoogte van het groepsrisico en de aspecten met betrekking tot de rampenbestrijding, zelfredzaamheid en hulpverlening.

Vanwege transport over vaarwegen, spoorwegen, gemeentelijke wegen en door buisleidingen hoeven er geen beperkingen te worden gesteld aan het ruimtegebruik binnen het plangebied.

4.5 Geluid

Toetsingskader

Het plangebied is niet gelegen op een geluidgezoneerd industrieterrein. Wel maakt het plan bedrijfsactiviteiten mogelijk op relatief korte afstand tot geluidgevoelige bestemmingen. In 2010 is door de Cauberg-Huygen Raadgevende Ingenieurs BV een onderzoek uitgevoerd naar de invloed van de geprojecteerde activiteiten op de bestaande woningen. Het onderzoek heeft plaatsgevonden aan de hand van de VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering'.

Situatie ter plaatse

Er is een akoestisch onderzoek verricht naar de inpasbaarheid van de voorgenomen uitbreiding van de Engelbrecht van Nassaukazerne te Roosendaal. Dit akoestisch onderzoek is uitgevoerd door Cauberg-Huygen Raadgevende Ingenieurs BV (referentie 20101241-03, d.d. 4 maart 2011) en is aangevuld met een notitie van 17 mei 2011 (referentie 20101241-04). Het akoestisch onderzoek en de aanvullende notitie zijn opgenomen in de bijlagen.

Binnen de uitbreiding van het kazerneterrein worden twee nieuwe gebouwen opgericht met een luchtbehandelingsinstallatie op het dak. Daarnaast worden op het terrein twee nieuwe parkeerterreinen aangelegd. Hierbij is sprake van verkeersbewegingen van en naar de nieuwe parkeerterreinen in zowel de dag-, avond-, nachtperiode.

Voor het beoordelen van de geluidbelasting vanwege de activiteiten binnen de uitbreiding van de kazerne is aangesloten bij de VNG publicatie 'Bedrijven en Milieuzonering' van 2009. Ten aanzien van de woningen nabij de uitbreiding van het bestemmingsplan is aangesloten bij de geluidkwaliteit 'rustige woonwijk'. Voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,r,LT}$) hoort bij dit geluidklimaat een grenswaarde van 45 dB(A) etmaalwaarde. De grenswaarde voor het maximale geluidniveau ($L_{A,max}$) bedraagt 65 dB(A), 60 dB(A) en 55 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode.

Uit de resultaten van de rapportage van het akoestisch onderzoek blijkt het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau vanwege de activiteiten binnen de uitbreiding van de kazerne eenvoudig aan het geluidklimaat van een 'rustige woonwijk' kan voldoen. Uit de rapportage blijkt echter ook dat in de nachtperiode de grenswaarde voor het maximale geluidniveau met ten hoogste 5 dB wordt overschreden. De overschrijding treedt op ten gevolge van het sluiten van een portier van een personenauto.

Onderzocht is op welke wijze de berekende overschrijding van de grenswaarden van het maximale geluidniveau in de nachtperiode ongedaan gemaakt kan worden. Uit de notitie van Cauberg-Huygen Raadgevende Ingenieurs BV (referentie 20101241-04, d.d. 17 mei 2011) blijkt dat wanneer de afstand van de parkeerplaatsen tot de gevels van woningen ten minste 58 meter bedraagt, in de nachtperiode aan de grenswaarde voor het maximale geluidniveau kan worden voldaan (zie kaart in de bijlagen). Deze afstand kan worden bereikt door een parkeerverbod in te stellen in de betreffende zone voor de nachtperiode.

Conclusie

Uit de rekenresultaten blijkt dat het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau gedurende alle etmaalperiode aan het geluidklimaat van een 'rustige woonwijk' kan voldoen. Uit de rapportage blijkt echter ook dat in de nachtperiode de grenswaarde voor het maximale geluidniveau met ten hoogste 5 dB wordt overschreden. De overschrijding treedt op ten gevolge van het sluiten van een portier van een personenauto. Deze geluidbelasting verhoudt zich niet tot het gewenste geluidklimaat in het kader van een goede ruimtelijke ordening.

Indien de afstand van de parkeerplaatsen tot de gevels van woningen ten minste 58 meter bedraagt, kan ook in de nachtperiode aan de grenswaarde worden voldaan. Deze afstand kan worden bereikt door een parkeerverbod in te stellen in de betreffende zone voor de nachtperiode. Deze organisatorische maatregel is goed uitvoerbaar en zal door Defensie worden toegepast.

4.6 Bodem

Toetsingskader

In het bestemmingsplan dient rekening gehouden moet worden met de bodemkwaliteit ter plaatse. De reden hiervoor is dat de bodem geschikt dient te zijn voor de gewenste functie.

Bestaande situatie (huidig kazerneterrein)

Uit de Wm- en bodemdossiers bij de RMD blijkt dat sinds de jaren '90 diverse bodemonderzoeken op het kazerneterrein zijn uitgevoerd:

Kort samengevat kan gesteld worden dat tijdens de onderzoeken is aangetoond dat de bodem van het terrein in het algemeen niet tot licht is verontreinigd. Op een aantal locaties is sterke bodemverontreiniging aangetoond. Dit is met name ter plaatse van ondergrondse opslagtanks op het terrein en verder ook bij een voormalige sloot (sliblaag) die gedempt is.

De ondergrondse opslagtanks en daarbij aanwezige bodemverontreiniging zijn gesaneerd. In de milieuvergunning van 6 januari 2004 wordt gemeld dat er op de locatie geen ondergrondse tank meer aanwezig is. Ook de verontreinigde sliblaag is gesaneerd.

De bovengenoemde bodemkwaliteitgegevens geven geen aanleiding om te veronderstellen dat de bodemkwaliteit op het terrein een belemmering vormt voor de voorgestelde bestemming. Wel dient opgemerkt te worden dat de genoemde bodemkwaliteitgegevens gedateerd zijn. Bij toekomstige herontwikkeling zal een actualiserend bodemonderzoek uitgevoerd moeten worden om na te gaan of de actuele bodemkwaliteit daadwerkelijk geschikt is voor de in dat kader beoogde bestemming.

Nieuwe situatie (uitbreiding kazerne)

Op het naastgelegen uitbreidingsterrein zijn in 2004 en 2005 bodemonderzoeken uitgevoerd, namelijk:

- Verkennend bodemonderzoek, Wematech Bodem Adviseurs BV, oktober 2004;
- Nader bodemonderzoek, Geofox Lexmond BV, mei 2005.

Beide rapportages zijn opgenomen in het bijlagenboek. Aangetoond is dat de bodem van dit terrein niet tot licht is verontreinigd. In het grondwater wordt op enkele plaatsen een sterk verhoogd gehalte nikkel aangetoond. Dit sterk verhoogde nikkelgehalte is zeer waarschijnlijk het gevolg van verhoogde achtergrondconcentraties aan nikkel in het grondwater. Van nature verhoogde gehalten aan zware metalen zijn in de regio geen onbekend verschijnsel.

De bodemkwaliteitgegevens uit de beide bodemonderzoeken geven geen aanleiding om te veronderstellen dat de bodemkwaliteit op het terrein een belemmering vormt voor de voorgestelde bestemmingsplanwijziging. Ook hier dient opgemerkt te worden dat de genoemde bodemkwaliteitgegevens enigszins gedateerd zijn. In het kader van de aanvraag omgevingsvergunning zal actualiserend bodemonderzoek uitgevoerd moeten worden op de bouwlocatie, om na te gaan of de actuele bodemkwaliteit daadwerkelijk geschikt is voor de nieuwe bestemming. Zoals opgemerkt wordt verwacht dat dit geen probleem oplevert, gezien de resultaten van de in het verleden uitgevoerde bodemonderzoeken.

4.7 Belemmeringen

Er zijn geen belemmeringen zoals kabels en leidingen die de beoogde nieuwe ontwikkeling in de weg staan.

4.8 Stiltegebieden

Het plangebied is niet gelegen in of nabij een stiltegebied.

4.9 Water

4.9.1 Aanleiding

Sinds 1 november 2003 is wettelijk geregeld dat in alle ruimtelijke plannen een watertoets dient te worden doorlopen. Het doel van de watertoets is de waterhuishoudkundige doelstelling zichtbaar te maken en evenwichtig mee te nemen bij ruimtelijke plannen. Er wordt met name ingegaan op de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding en de beschrijving van de maatregelen die mogelijk moeten worden getroffen.

Het Ministerie van Defensie is voornemens om de huidige kazerne uit te breiden met twee gebouwen en een parkeergelegenheid. Deze ontwikkeling is watertoetsplichtig. Het plangebied ligt in het beheersgebied van het waterschap Brabantse Delta.

4.9.2 Proces

Sinds het voorjaar van 2003 worden in de gemeente Roosendaal alle nieuwe gemeentelijke ruimtelijke plannen besproken in het "Waterpanel Roosendaal". De werkwijze van het waterpanel is vastgelegd in het "Handboek bij de watertoets bij de Gemeente Roosendaal". Naast enkele gemeentelijke afdelingen nemen het waterschap en de vaste adviseurs van de Gemeente Roosendaal éénmaal per kwartaal deel aan het overleg. Het waterschap levert in dit overleg alle relevante waterhuishoudkundige informatie over het projectgebied en haar omgeving aan. Aan de hand van opmerkingen en aanvullingen van de waterbeheerder formuleert de gemeente een waterparagraaf bij de RO-procedure. Ook wordt de waterbeheerder (via overleg of e-mail) de mogelijkheid geboden om tijdig zijn zienswijze te geven op concepten.

Indien de gemeente in de definitieve waterparagraaf afwijkt van het advies van het waterschap, wordt deze afwijking in de waterparagraaf expliciet gemotiveerd. Voor het opstellen van een waterparagraaf heeft het waterschap Brabantse Delta een 'checklist Watertoets (maart 2006)' opgesteld. Deze checklist is opgenomen in het door het waterschap opgestelde document 'Op weg naar het waterschap'. In het geval van Bestemmingsplannen geldt daarnaast de bijlage 'Aandachtspunten voor de toetsing van plankaart en voorschriften'. Alle in de checklist en bijlage genoemde aspecten zijn beoordeeld en afgewogen en indien relevant beschreven in voorliggende waterparagraaf.

In opdracht van DVD Directie Zuid is door Geofox-Lexmond het Waterhuishoudkundig plan EVN-kazerne te Roosendaal opgesteld (20062363_aRAP; augustus 2009). De resultaten van dit onderzoek dienen als basis voor onderliggende waterparagraaf.

De waterparagraaf is voorgelegd aan het waterschap. De opmerkingen van het waterschap (22-10-2009) zijn in deze waterparagraaf verwerkt.

4.9.3 Beleid

Voor het rijksbeleid en het beleid van het waterschap wordt verwezen naar hoofdstuk 2.

4.9.4 Huidige situatie

De EVN-kazerne bevindt zich in het zuidoosten van de kern Roosendaal. Aan de oostzijde van het kazerne terrein ligt de uitbreidingslocatie van circa 2,5 ha. De uitbreidingslocatie is momenteel geheel onbebouwd. Het maaiveld in het plangebied varieert van circa 4,9 m +NAP in het noorden tot 6,5 m +NAP in het zuiden van het plangebied.

Het plangebied is gelegen in rioleringsgebied C7. Dit rioleringsgebied bevat het gehele terrein van de kazerne inclusief de uitbreidingslocatie. In dit gebied is een verbeterd gescheiden stelsel aanwezig. Het plangebied ligt niet in kwetsbaar gebied. In de directe omgeving van het plangebied is geen oppervlaktewater aanwezig. Het plangebied ligt in het stroomgebied van de Molenbeek.

Bodemopbouw en grondwater

Op basis van de afkoppelkanskaart van de gemeente Roosendaal zijn de bodemgesteldheid en grondwaterstanden geschikt voor infiltratie van regenwater. In het kader van het Waterhuishoudkundig plan is nader veldonderzoek gedaan. Hierin zijn de navolgende bevindingen opgenomen.

Bodemopbouw

Uit de boorbeschrijvingen kan worden afgeleid dat op de locatie tot minimaal 3,0 m-mv overwegend een matig siltig, zeer fijn zandige deklaag aanwezig is. In enkele boringen is een zwak zandige leemlaag aangetroffen. De aangetroffen bodemopbouw komt goed overeen met de regionale kenmerken van het gebied.

Grondwaterstanden

Uitgaande van de fluctuatie (tussen GHG en GLG) in een nabij gelegen TNO-peilbuis en op de onderzoekslocatie gemeten grondwaterstanden wordt verwacht dat de GHG en de GLG op de onderzoekslocatie respectievelijk circa 4,7 en 3,7 m+NAP bedragen. Verwacht wordt dat de gemiddelde grondwaterstand circa 4,2 m+NAP bedraagt.

Doorlatendheid

Op basis van de doorlatendheidsmetingen wordt verwacht dat de doorlatendheid van de onverzadigde zone (op een traject van circa 0,7 – 1,5 m-mv) over het algemeen matig tot slecht is en overwegend <0,1 m/dag bedraagt waar de bodem uit zeer fijn zand bestaat. Daar waar de bodem uit matig fijn zand bestaat wordt verwacht dat de doorlatendheid redelijk goed is en 4 à 5 m/dag bedraagt. Verwacht wordt dat de doorlatendheid van de verzadigde zone tussen 2 en 3 m-mv, overwegend matig tot redelijk is en 0,8 tot 1,5 m/dag bedraagt.

4.9.5 Toekomstige situatie

Het Ministerie van Defensie is voornemens op de uitbreidingslocatie twee nieuwe gebouwen en een parkeergelegenheid te realiseren. Het verharde oppervlak in de toekomstige situatie bedraagt voor de uitbreidingslocatie circa 14.000 m² (2.282 m² dakoppervlak en 11.307 m² terreinverharding). Binnen het bestaande terrein van de kazerne worden geen wijzigingen voorzien. Het verhard oppervlak neemt dus als gevolg van de ontwikkeling toe met circa 14.000 m².

Het huishoudelijk afvalwater van de toekomstige woningen dient middels aparte vuilwaterleidingen afgevoerd te worden op het aanwezige vuilwaterriool.

Hemelwater

De neerslag die afvloeit van "schone" oppervlakken (daken, schone verharding) dient afzonderlijk ingezameld te worden. Op basis van de veldwerkzaamheden uit het Waterhuishoudingsplan kan worden geconcludeerd dat de bodem en grondwaterstand in het plangebied nauwelijks mogelijkheden bieden voor infiltratie van hemelwater. Na overleg met de opdrachtgever (en initiatiefnemer van de uitbreiding) en met inachtneming van de kosten, de bouwkundige consequenties van de aanleg en de onderhoudswerkzaamheden van vegetatiedaken, wordt de toepassing van vegetatiedaken niet reëel geacht voor de toekomstige ontwikkeling. Het toepassen van oppervlakkige berging (bijvoorbeeld in de vorm van een vijver) wordt wel haalbaar geacht. Aangezien er geen oppervlaktewater aanwezig is in de omgeving van het plangebied dient de retentievoorziening via een vertraagde afvoer te lozen op het aanwezige schoonwaterriool van het Verbeterd Gescheiden Stelsel.

Met behulp van de toegestane afvoer, het verhard oppervlak en regenduurlijnen (T=100) is de te bergen hoeveelheid regenwater bepaald. Hierbij wordt gekeken naar de meest kritische duur. De berekeningen tonen aan dat de hoeveelheid te bergen hemelwater bij T=100 1092 m³ (780 m³ x 1,4 ha) bedraagt.

Het is onder andere verboden zonder vergunning van het dagelijksbestuur van het waterschap te lozen op het oppervlaktewater bij een uitbreiding van het verhard oppervlak groter of gelijk aan 2000 m². Aangezien er in dit geval geloosd wordt op het aanwezige schoonwaterriool en niet direct op een oppervlaktewaterlichaam, is voor deze hemelwaterlozing geen vergunning nodig op basis van de keur van het waterschap.

Wateroverlast

De noodzaak tot het ophogen van het maaiveld in het plangebied wordt bepaald door:

- de in het plangebied heersende grondwaterstand en de fluctuaties ervan over het jaar gezien;
- de algemeen geldende ontwateringsnorm in stedelijke gebieden;
- de algemeen geldende droogleggingseis in stedelijke gebieden.

De ontwateringsnorm bedraagt 0,7 m (en 0,5 m wanneer kruipruimteloos gebouwd wordt). Gelet op de voor het gebied vastgestelde GHG die circa 4,7 m+NAP bedraagt wordt verwacht dat het terrein een hoogte van minimaal 5,4 m+NAP dient te hebben. Dit betekent dat een gedeelte van het terrein (noordelijke deel) lokaal met enkele centimeters tot decimeters opgehoogd dient te worden om te voldoen aan de algemeen gehandhaafde ontwateringsnormen.

Conform het Nationaal Bestuursakkoord Water dient wateroverlast ter plaatse van de bebouwing te worden voorkomen tot neerslaggebeurtenissen met een herhalingsperiode van 100 jaar. In deze situaties is water op straat wel toegestaan. Daarom wordt geadviseerd het bouwpeil minimaal 0,2 m hoger te leggen dan de terreinverharding en het straatpeil in de directe omgeving. Op deze manier wordt voorkomen dat hemelwater afstroomt in de richting van de bebouwing.

Waterkwaliteit

Ten aanzien van het materiaalgebruik dienen geen uitlopende bouwmaterialen zoals lood, koper, zink en zacht PVC te worden toegepast. Dit is nodig om verontreiniging van het hemelwater te voorkomen. Eén en ander dient langs privaatrechtelijke weg te worden geregeld.

Ten behoeve van de Europese Kaderrichtlijn Water zijn de vragen zoals eerder vermeld onderstaand beantwoord. Gezien de omvang en de aard van het plan, is het project niet riskant en heeft geen relevante chemische gevolgen. Daarnaast biedt de ontwikkeling geen kansen om de ecologische doelen dichterbij te brengen.

4.9.6 Randvoorwaarden

** Binnen het plangebied dient minimaal 1092 m³ berging te worden gerealiseerd. De berging dient vertraagd te lozen op het aanwezige schoonwaterriool.*

** Het huishoudelijk afvalwater dient middels een aparte vuilwaterleiding te worden afgevoerd naar het vuilwaterriool van het VGS-stelsel.*

** Ten aanzien van het materiaalgebruik dienen geen uitlogende bouwmaterialen zoals lood, koper, zink en zacht PVC te worden toegepast om verontreiniging van het hemelwater te voorkomen.*

Eén en ander dient langs privaatrechtelijke weg te worden geregeld.

4.10 Flora en fauna

In 2005 is er Flora- en Fauna onderzoek uitgevoerd door bureau Natuurbalans. Op basis van dit onderzoek kon worden geconcludeerd dat er geen nadelige effecten te verwachten zijn bij deze ontwikkeling. Omdat de rapportage inmiddels verouderd was, heeft er door de Regionale Milieudienst een actualisatie plaats gevonden. De quickscan uit 2005 is als bijlage bij dit bestemmingsplan opgenomen. De resultaten van de actualisering zijn onderstaand weergegeven.

Toetsingskader

In een bestemmingsplan worden de beschermde natuurwaarden planologisch-juridisch veiliggesteld en wordt de nieuwe ruimtelijke ontwikkeling getoetst aan de aanwezige natuurwaarden. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt in soort- en gebiedsbescherming. Soortbescherming is geregeld in de Flora- en faunawet. Voor alle bestemmingsplannen geldt dat onderzoek moet worden uitgevoerd naar mogelijk beschermde plant- en diersoorten en de effecten van een ruimtelijke ingreep hierop. Gebiedsbescherming is geregeld via de Natuurbeschermingswet en de Wet ruimtelijke ordening. Vergelijkbaar met het onderzoek naar beschermde soorten, geldt voor alle bestemmingsplannen dat onderzoek moet worden uitgevoerd naar mogelijke gebiedsbescherming in of nabij het plangebied. Ook dienen eventuele effecten van een ruimtelijke ingreep op beschermde gebieden in kaart te worden gebracht.

Bestaande situatie

Het plangebied ligt in de kern Roosendaal en maakt geen deel uit van natuurgebieden die beschermd zijn krachtens de Natuurbeschermingswet 1998. Ook maakt het plangebied geen deel uit van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS).

Op basis van de ligging en de indruk van de aanwezige habitats kunnen in het gebied broedvogels van struweel en gebouwen voorkomen. Ook kunnen mogelijk strikt beschermde soorten vleermuizen in de gebouwen verblijven en op het terrein foerageren. Overige strikt beschermde soorten (planten, ongewervelden, vissen, amfibieën, reptielen) worden binnen het gebied niet verwacht, doordat het gebied buiten het verspreidingsgebied ligt of niet de vereiste habitats bevat. Doordat binnen het in functie zijnde gebied geen ruimtelijke ingrepen plaatsvinden zullen geen negatieve effecten in het kader van de Flora- en faunawet optreden.

Het middenterrein waarop de nieuwe ruimtelijke ingrepen plaatsvinden bestaat uit grasland/braakland en wordt begrensd door een houtsingel die bestaat uit ondermeer berk en eik. Strikt beschermde soorten planten en ongewervelden worden op grond van de aanwezige habitats niet verwacht. Voor zowel vissen als amfibieën is het gebied niet/minder geschikt door het ontbreken van water. In het plangebied worden op grond van de aanwezige habitats geen strikt beschermde soorten zoogdieren verwacht. Een uitzondering kan gelden voor vleermuizen. Daarnaast worden de houtsingels vrijwel zeker gebruikt door foeragerende vleermuizen zoals gewone dwergvleermuis en laatvlieger. Met name de houtsingels zijn geschikt voor broedvogels waaronder soorten als winterkoning, roodborst, merel, grauwe en bonte vliegenvanger. Op grond van het omliggende stedelijk gebied en het aanwezige habitat worden hier echter geen jaarrond beschermde soorten verwacht.

Conclusie

Het gebied maakt geen onderdeel uit van beschermde natuurgebieden of de Ecologische Hoofdstructuur. Ontheffing van de Natuurbeschermingswet 1998 of vergunning in het kader van planologische bescherming van de Ecologische Hoofdstructuur is dan ook niet nodig.

De nieuwe gebouwen en parkeervoorzieningen zullen nauwelijks effect hebben op de aanwezige natuurwaarden. Geadviseerd wordt de houtsingels te sparen vanwege het belang voor, niet jaarrond beschermde, broedvogels en foeragerende vleermuizen. Indien deze toch, grotendeels, geroid dienen te worden wordt aanbevolen de werkzaamheden uit te voeren buiten het broedseizoen en de effecten op foeragerende vleermuizen na te gaan. Waar bomen met een diameter groter dan 30 centimeter worden gekapt wordt geadviseerd deze te controleren op verblijfplaatsen van vleermuizen.

Indien kap van de houtsingel of bomen dikker dan 30 cm aan de orde is vergt dit nader onderzoek. Indien de houtwallen gehandhaafd worden en geen bomen dikker dan 30 cm gekapt worden zijn er geen belemmeringen vanuit de Flora- en faunawet voor het uitvoeren van de beoogde werkzaamheden mits het rooien van bomen en struiken buiten het broedseizoen plaatsvindt.

4.11 Cultuurhistorie, archeologie en monumenten

4.11.1 Geomorfologische situatie

Het plangebied van de Commandokazerne maakt deel uit van het zuidelijke zandgebied van Westbrabant. De ondergrond bestaat uit leemrijk pleistoceen zand, dat vanaf 2 miljoen jaar geleden werd afgezet door voorlopers van Rijn en Maas. De jongste afzettingen bestaan uit dekzand dat in de laatste fase van het glaciaal (120.000-10.000 jaar geleden) werd afgezet en gerekend wordt tot de Formatie van Boxtel. Hoewel het plangebied binnen de bebouwde kom van Roosendaal ligt en niet aardkundig is gekarteerd, kan door extrapolatie van gegevens worden gesteld, dat sprake is van een afwisseling van terrasafzettingen en –vlakten, gevormd in een landschap van kleine beken. De belangrijkste daarvan is de noord-zuid stromende Roosendaalse Beek of Molenbeek.

4.11.2 Bodemkundige situatie

Afbeelding: Het plangebied rood omlijnd op de reconstructiekaart van de voormalige veenbedekking. Het veen is lichtgrijs weergegeven. In blauw de beken en waterlopen (naar Leenders 1996).

De bebouwde kom van Roosendaal inclusief het plangebied van de Commandokazerne is bodemkundig niet gekarteerd. Op de landelijke bodemkaart (1:50.000) komen in de buurt eerdgronden voor, dat zijn oude landbouwgronden die door opbrengen van mest een humeuze bovenlaag of esdek hebben gevormd dat tenminste 50 cm dik is. Het eerder uitgevoerde booronderzoek door ADC heeft aangetoond dat er op het oostelijke deel van het plangebied inderdaad sprake is van een esdek. Voor het gebied rond Roosendaal is historisch-landschappelijk onderzoek verricht. Op basis van de studie van K. Leenders kan worden geconcludeerd, dat het plangebied deel uitmaakte van een groot veengebied, dat in de Late Middeleeuwen werd ontgonnen, het zogenaamde "Vlaamse Moer". Deze veengebieden ontstonden op slecht doorlatende leemrijke zandgronden, met name vanaf de Bronstijd (ca.2500 v.Chr.). Het veen bedekte grote delen van West-Brabant en bereikte plaatselijk een grote dikte. In de boringen van het ADC werd een AC-profiel aangeboord, wat betekent dat de jongere humeuze laag (het akkerdek of A-horizont) direct op de moederbodem (dekzand of C-horizont) ligt. De natuurlijke top van het dekzand (B-horizont) ontbrak, evenals resten van de venige ondergrond, die na de turfwinning zou overblijven. Dit betekent dat de top van de natuurlijke ondergrond onder het veen door grondbewerking werd opgenomen in de akkerlaag.

4.11.3 Archeologie

Historie

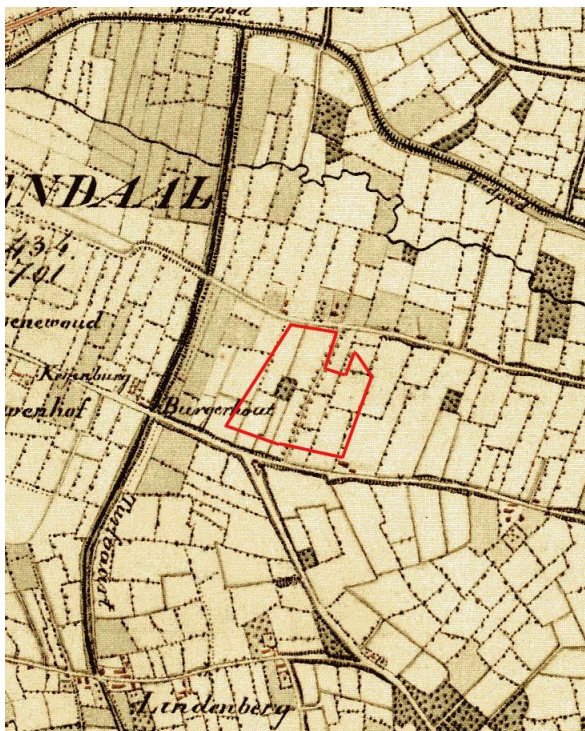
De kern van Roosendaal dateert uit de tweede helft van de 13de eeuw als een gestichte plaats met kapel ten midden van oudere nederzettingen op donken in het veenlandschap, waarvan Hulsdonk, Langdonk en Kalsdonk de belangrijkste waren. De oudste wegenstructuur bestaat uit de 'vork' van Haven, Markt, Molenstraat en Burgerhoutsestraat. Het plangebied ligt ver buiten deze kern vlakbij de Burgerhoutsestraat richting Kortendijk.

Ten oosten van de kern Roosendaal lag het grote veengebied Vlaamse Moer of Vlamingenmoer, dat een rechthoekige vorm van 2,7 x 10,8 km had. Het werd kort na 1250 in concessie gegeven aan

Vlamingen, die er stelselmatig een ontginning startten. Het veen werd droog en toegankelijk gemaakt door het graven van vaarten en sloten. De Doorlechtste Vaart en de Rucphense Vaart waren de grootste kanalen, van waaruit het veen naar de Roosendaalse Vliet werd getransporteerd. De Rucphense Vaart kreeg een aftakking naar de zuidelijke moeren bij Essen, de Eldersche Vaart. De Vlaamse Moeren werden in een aantal blokken verdeeld en verder ontgonnen. Resten van deze opsplitsing zijn nog herkenbaar ten noordoosten van Kalsdonk, richting Zegge. In het zuidelijke deel is minder van deze structuur bewaard gebleven, omdat hier de bebouwing van Roosendaal overheen kwam te liggen. De resten van de Vlaamse Moer gelden als een van de fraaiste landschappelijke relictten van de voormalige turfwinning in de streek. Het plangebied Commandokazerne lag in de zuidwestelijke hoek van de Vlaamse Moer.

Na de turfwinning (na de 15de eeuw) restte een schraal zandlandschap, waar zich heide ontwikkelde of waar door landbouw hooi en graslanden werden aangelegd. Pas in een later stadium (18de en 19de eeuw) ontwikkelde zich langzaam ook akkerbouw. Pas door de introductie van kunstmest werd akkerbouw rendabeler.

De oudste betrouwbare kaarten dateren uit de 19de eeuw. Op de oudste topografische kaart van 1840 is het gebied verdeeld in tamelijk regelmatige akkerpercelen, die loodrecht op de weg naar Kortendijk staan. Volgens deze kaart en andere kaarten hebben er geen boerderijen binnen het plangebied gestaan. Aan het agrarische gebruik kwam in feite pas een einde in 1937, toen op een deel van het terrein de Engelbrecht van Nassaukazerne werd gebouwd. De wijk Kortendijk werd in de jaren '70 en '80 aangelegd.

Afbeelding: Het plangebied op de topografische kaart van 1840.

Reeds bekende archeologische waarden

Het terrein is niet gewaardeerd op de landelijke Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden (omdat het binnen de bebouwde kom valt). Binnen een straal van 1 kilometer rond het plangebied zijn geen archeologische vondsten bekend. Evenmin zijn er gegevens bekend in de archeologische werkgroep van de Heemkundekring. ADC Archeoprojecten voerde in 2008 een verkennend booronderzoek uit op het oostelijke deel van het plangebied (uitbreidingslocatie kazerne). Dat onderzoek toonde aan dat sprake was van een esdek van meer dan 50 cm dikte op een ondergrond van dekzand. Er werden geen sporen meer van veen of van het natuurlijke zandoppervlak aangetroffen. Evenmin werden archeologische indicatoren gevonden (houtscool, scherven, puin). In 2002 werd een booronderzoek uitgevoerd op het veel noordelijker gelegen gebied Majoppenveld ("Kapstok" en "De Meeten"). Dit gebied lag ooit midden in de Vlaamse Moer. Hier werden op sommige boorlocaties wel resten van een podzol aangetroffen en zelfs van een laagje veraard veen.

Archeologische waardebepaling

Het plangebied kent een lage archeologische trefkans. Dit wordt bepaald door een combinatie van de historische en bodemkundige gegevens. Ten eerste is het gebied onderdeel geweest van de Vlaamse Moer. Dat betekent dat er géén bewoningssporen te verwachten zijn uit de periode van de Bronstijd tot de 16de eeuw. Vanwege het veen kon het gebied niet bewoond worden. In principe zouden er oudere sporen te vinden kunnen zijn, met name Meso- en Neolithicum van vóór de veenvorming. Echter, de aard van het esdek en het aangetroffen AC-profiel tonen aan dat het terrein na de veenontginningen werd geploegd en bewerkt, waarbij de natuurlijke overgang van zand naar veen geheel werd opgenomen in de A-horizont. Resten van de inspoelingshorizont (B-horizont) ontbreken, evenals resten van veraard veen die over zouden blijven na de veenwinning. Waarschijnlijk is het terrein aanvankelijk hooiland geweest en pas later akker. Geconcludeerd wordt, dat door bodembewerking na de 16de eeuw het natuurlijke oppervlak, waarop oude sporen zouden kunnen liggen, vergraven werd. Er geldt dus een zeer lage trefkans voor sporen uit de Prehistorie. Op basis van historische gegevens, gecombineerd met het gebruik van een voormalig veenterrein na de ontginningen, moet geconcludeerd worden dat er ook een lage trefkans geldt voor de periode 16de eeuw tot en met de 19de eeuw. De relatieve hoge grondwaterstand en de geringe vruchtbaarheid maakten dat het terrein alleen geschikt was voor hooiland. Er zijn geen redenen om aan te nemen dat het westelijke gebiedsdeel, waar thans de kazerne gevestigd is, een andere archeologische verwachtingswaarde zou hebben dan het beoorde oostelijke deel. Op het terrein geldt een lage archeologische trefkans. Aansluitend op het beleid van de gemeente Roosendaal zoals vastgelegd in de erfgoedverordening, is op terreinen met een lage archeologische trefkans geen nader onderzoek verplicht.

4.11.4 Monumenten

In het plangebied zijn geen monumenten aanwezig.

Hoofdstuk 5 Planbeschrijving

5.1 Uitgangspunten en randvoorwaarden

5.1.1 Inleiding

Het plangebied valt in twee bestemmingsplannen. Het bestaande kazerneterrein valt onder het vigerende bestemmingsplan "Engelbrecht van Nassaukazerne-Comaandobaan" en het aangekochte stuk grond valt onder het bestemmingsplan "Zundertseweg-Kortendijk. Op de aangekochte grond zijn nu nog geen militaire functies toegestaan, derhalve is er voor gekozen om het vigerende bestemmingsplan "Engelbrecht van Nassaukazerne-Commandobaan" te actualiseren en het plangebied uit te vergroten ten behoeve van de uitbreiding van de huidige kazerne.

5.1.2 Uitgangspunten op basis van het gemeentelijk ruimtelijk beleid

Het bestemmingsplan krijgt deels een consoliderend karakter en deels een ontwikkelingskarakter. De gewenste ontwikkeling van Defensie past binnen het rijks-, provinciaal en gemeentelijk beleid.

Vanuit gemeentelijk beleid zijn geen randvoorwaarden gesteld. Wel moet de nieuwe bebouwing voldoen aan de (algemene) criteria uit de welstandsnota en moeten voldoende parkeerplaatsen op eigen terrein worden gerealiseerd. De parkeernormen zijn opgenomen in de regels.

5.1.3 Vestiging nieuwe functies

Op de aangekochte grond zal de gewenste nieuwbouw en ook de gewijzigde functie mogelijk gemaakt worden. Hiertoe dient de bestemming "tuinbouwbedrijf" te worden gewijzigd naar de bestemming "maatschappelijk" met de functieaanduiding "kazerne". Het huidige terrein van de kazerne met de bestemming "militaire doeleinden" zal ook deze bestemming krijgen. Dit is conform de voorgescreven standaarden van het Rijk.

Andere functies zijn in dit bestemmingsplan niet toegestaan.

5.2 Ruimtelijke ontwikkeling

5.2.1 Gebouwen

Op de aangekochte grond wordt een tweetal gebouwen gerealiseerd. Het eerste gebouw wordt een legeringsgebouw voor het KCT. Het bestaat uit drie bouwlagen. Het gebouw wordt zodanig gesitueerd dat:

- a. de hoofdentree van het gebouw in het hart ligt van de voetgangers-as van west naar oost;
- b. voldoende parkeergelegenheid ontstaat voor het kantoorpersoneel en de leerlingen;
- c. in de zuidelijke richting nog de mogelijkheid bestaat om uit te breiden, mits aan bepaalde randvoorwaarden wordt voldaan (bijvoorbeeld ten aanzien van parkeren);
- d. het geheel kan worden opgevat als een afsluitend volume.

Het tweede gebouw zal worden ingericht als opslag en kastenkamer. Het gebouw bestaat uit twee bouwlagen met een hoogte van ca. 10 meter en een totale oppervlakte van 2600 m². Tevens is rondom het gehele perceel een hekwerk geplaatst.

5.4 Groen

Centraal op de kazerne zal een groenelement gerealiseerd worden, waardoor het nieuwe kazernedeel nadrukkelijk aan de huidige kazerne wordt gekoppeld.

De bestaande groenstroken zullen worden versterkt en de nieuwe terreinranden zullen worden voorzien van groenstroken.

Bomen zijn de meest duurzame groenelementen en bepalen ook voor een belangrijk deel de kwaliteit van de omgeving. Daarnaast dragen (waardevolle) bomen en boomstructuren ook bij aan de herkenning en oriëntatie op de kazerne. Om het overwegende groene karakter van de kazerne te behouden, dienen bestaande bomen en boomstructuren behouden te blijven. De hoofdwegenstructuur binnen het plangebied zal worden begeleid door bomen en groene bermen, monumentale bomen zullen hierbij gespaard worden.

Hoofdstuk 6 Juridische aspecten

6.1 Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen (SVBP)

De Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen (hierna SVBP 2008), die voortvloeit uit de nieuwe Wet ruimtelijke ordening, maakt het mogelijk om bestemmingsplannen te maken die op vergelijkbare wijze zijn opgebouwd en op een zelfde manier worden verbeeld.

SVBP 2008 geeft bindende standaarden voor de opbouw en de verbeelding van het bestemmingsplan, zowel digitaal als analoog. Dit om de gewenste vergelijkbaarheid zeker te stellen. De standaarden hebben geen betrekking op de toelichting van het bestemmingsplan. Wel dient het bestemmingsplan van een toelichting vergezeld te gaan.

Het bestemmingsplan zelf bestaat uit een verzameling geografische bepaalde objecten, die zijn opgeslagen in een digitaal ruimtelijk informatiesysteem. De objecten zijn voorzien van bestemmingen met bijbehorende doeleinden en regels. Er wordt uitdrukkelijk op gewezen dat de standaarden geen betrekking hebben op de inhoud van een bestemmingsplan.

6.2 Opzet van de nieuwe bestemmingsregeling

6.2.1 Uitgangspunten en doelstellingen

Het centrale onderdeel van een bestemmingsplan is de bestemming. Ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening worden aan de in het plan begrepen grond bestemmingen toegewezen met bij behorende doeleinden. Aan de bestemmingen zijn regels gekoppeld over het gebruik van de in het plan begrepen grond en van de zich daar bevindende bouwwerken. Kenmerk van bestemmingen is dat het gehele plangebied ermee is bedekt. Elke bestemming is geometrisch bepaald. Een bestemmingsplan kan ook dubbelbestemmingen bevatten. Deze overlappen bestemmingen en geven eigen regels, waarbij sprake is van een rangorde tussen de bestemmingen en de dubbelbestemmingen. De dubbelbestemmingen hoeven het gehele plangebied niet te bedekken.

Aanduidingen worden gebruikt om bepaalde zaken binnen een bestemming of dubbelbestemming nader of specifiek te regelen. Het gaat hierbij om specificaties met betrekking tot het gebruik of de bouwmogelijkheden. De aanduidingen hebben daardoor juridische betekenis en komen ook altijd in de regels van het bestemmingsplan voor.

Verklaringen zijn de overige in de verbeelding van het bestemmingsplan voorkomende zaken. Verklaringen hebben geen juridische betekenis. Zij zijn bedoeld om nadere informatie te verschaffen of om de duidelijkheid en raadpleegbaarheid te bevorderen. Omdat verklaringen geen juridische betekenis hebben, wordt hierop niet nader ingegaan.

Het uitgangspunt bij het opstellen van het bestemmingsplan is dat de van kracht zijnde regelingen zodanig worden geactualiseerd dat samenhangende, op actuele beleidsinzichten en gebruikerswensen afgestemde bestemmingsregelingen ontstaan. Als doelstellingen en uitgangspunten kunnen daarbij worden onderscheiden:

- Rechtszekerheid en klantgerichtheid, dat wil zeggen voor de burger een duidelijk, toegankelijk en op actuele behoeften en eisen afgestemd plan.
- Makkelijke toepasbaarheid en hanteerbaarheid voor de gemeentelijke diensten; een plan waaraan bouwaanvragen op heldere wijze kunnen worden getoetst met als resultaat een minimale bestuurslast.
- Duidelijkheid en inzichtelijkheid van hetgeen is toegestaan, dit houdt in dat de bestemmingen met hun bouw- en gebruiksmogelijkheden zoveel als mogelijk is via de verbeelding zichtbaar worden gemaakt.

6.2.2 Opbouw regels

De opbouw van de regels is gelijk aan Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2008.

a. De opbouw van de regels is als volgt:

- Betekenisafspraken (Hoofdstuk 1 Inleidende regels);
- De gebruiks- en bouwregels per bestemming (Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels);
- Algemene regels (Hoofdstuk 3 Algemene regels);
- Overige regels (Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels).

b. Een bestemmingsartikel (Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels) wordt uit de volgende leden in deze volgorde opgebouwd:

- Bestemmingsomschrijving;
- Bouwregels;
- Specifieke gebruiksregels;
- Afwijken van de gebruiksregels;
- Omgevingsvergunning;
- Wijzigingsbevoegdheid.

De bevoegdheden om af te wijken van de regels en wijzigingsbevoegdheden en mogelijk aanlegvergunningregels zullen zoveel mogelijk per bestemming worden opgenomen.

Hierdoor wordt direct per bestemming inzicht geboden in de eventuele afwijkingsmogelijkheden en onnodig verwijzen naar andere artikelen voorkomen. Deze werkwijze bevordert de toegankelijkheid van het bestemmingsplan.

Er wordt derhalve voor de volgorde van de regels een standaardindeling gehanteerd.

6.2.3 Flexibiliteitsregels

Aan het bestemmingsplan kan flexibiliteit worden toegevoegd door met een omgevingsvergunning af te wijken van de regels of een wijzigingsbevoegdheid. Dit flexibiliteitinstrumentarium kent zekere begrenzingsen. Het is niet mogelijk om met een omgevingsvergunning een bestemmingswijziging tot stand te brengen.

Op basis van het vorenstaande wordt voor het opnemen van flexibiliteitsregels de volgende benadering gehanteerd.

- Flexibiliteitsregels alleen gebruiken als van een wezenlijke belangenafweging sprake kan zijn, voor de onderbouw waarvan de toelichting de noodzakelijke bouwstenen bevat.
- Bij het besluit tot het opnemen van flexibiliteit planschade risico meewegen.

6.3 Regeling bestemmingen

6.3.1 Bestemming maatschappelijk

De kazerne wordt bestemd als maatschappelijk. Dit is conform de SVBP 2008. De kazerne krijgt de nadere aanduiding kazerne, omdat hier uitsluitend een kazerne wordt toegestaan. Ook is in het plan de aanduiding parkeerterrein opgenomen waar uitsluitend een parkeerterrein is toegestaan.

Verder bevat het plan bouwregels ten aanzien van de oppervlakte aan bebouwing en de bouwhoogte van zowel hoofdgebouwen als bijbehorende bouwwerken.

6.4 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

Van Wro naar Wabo

Op 1 oktober 2010 is de Wabo (Wet algemene bepalingen omgevingsrecht) in werking getreden. Hiermee is de Wet ruimtelijke ordening (Wro), die 1 juli 2008 in werking trad, grotendeels vervallen en opgegaan in de Wabo. Dit geldt onder andere voor de verschillende ontheffingen en het projectbesluit. Daarnaast heeft de invoering van de Wabo ook gevolgen voor de juridische regelingen in bestemmingsplannen. In de omgevingsvergunning worden de verschillende vergunningen die tot nu toe nodig waren voor diverse locatiegebonden activiteiten (bv. bouwvergunning, kapvergunning, milieuvergunning etc.) samengevoegd tot één vergunning. Hiermee kan de Wabo kan procedures en processen voor de burgers makkelijker en vooral overzichtelijker maken. Eén vergunning, één procedure voor één project waarin meerdere toestemmingen voor locatiegebonden activiteiten benodigd zijn.

In de Wro was een aantal ontheffingen geregeld. Namelijk de binnenplanse ontheffing (artikel 3.6, lid 1, sub c Wro), de buitenplanse "kruimel"-ontheffing (artikel 3.23 Wro) en de tijdelijke ontheffing (artikel 3.22 Wro). Deze ontheffingen vallen nu de Wabo is ingevoerd onder de noemer 'Omgevingsvergunning'.

Daarnaast is een aantal minder vaak voorkomende besluiten, zoals de aanlegvergunning, diverse ontheffingen van beheersplannen en projectbesluiten van provinciaal en nationaal belang en ook alle toestemmingsbesluiten die betrekking hebben op het bouwen, slopen, aanlegactiviteiten en het gebruik in strijd met het vigerende gemeentelijk, provinciaal of nationaal ruimtelijk besluit of plan komen te vallen onder de nieuwe regelgeving.

Wabo en planregels in ruimtelijke plannen

De invoering van de Wabo heeft ook gevolgen voor de inhoud van bestemmingsplannen en andere ruimtelijke planvormen en dan in het bijzonder voor de planregels.

In de Wabo wordt niet meer gesproken over ontheffingen, vrijstellingen of wijzigingen, maar van toestemmingen. Door middel van een omgevingsbesluit kan het college van burgemeester en wethouders toestemming verlenen om af te wijken van het bestemmingsplan. Het vervallen van artikel 7.10 Wro (strijdig gebruik) heeft tot gevolg dat deze weer terug in het bestemmingsplan is gekomen.

De toevoeging van artikel 3.6a Wro heeft tot gevolg dat in het bestemmingsplan kan worden uitgesloten dat voor een bepaalde termijn kan worden afgeweken van dat bestemmingsplan door middel van een omgevingsvergunning. Dit ter bescherming van de daar voorkomende bestemming.

De begripsbepalingen en de wijze van meten zijn aangepast naar aanleiding van nieuwe of gewijzigde begrippen in de Wabo.

Het meest ingrijpende is het vergunningsvrij bouwen, dat geregeld is in het Besluit omgevingsrecht (Bor). Hier kan onderscheid worden gemaakt tussen het vergunningsvrij bouwen passend binnen de bepalingen van het bestemmingsplan en het vergunningsvrij bouwen maar strijdig met het gebruik van het bestemmingsplan. In tweede instantie is daarom toch een omgevingsvergunning nodig, al is het slechts een reguliere. Om te vermijden dat onnodige procedures moeten worden doorlopen, kan een gemeente er voor kiezen om de bebouwingsregeling zo veel mogelijk af te stemmen op het Bor.

De gemeente Roosendaal heeft ervoor gekozen om de huidige bebouwingsregeling in bestemmingsplannen (nog) niet aan te passen aan de Wabo, omdat de gemeente het stedenbouwkundig wensbeeld als uitgangspunt neemt.

Hoofdstuk 7 Economische uitvoerbaarheid

Op grond van de Wet ruimtelijke ordening is de gemeente verplicht om tegelijkertijd met het bestemmingsplan een exploitatieplan vast te stellen. Deze verplichting geldt niet als de situatie zoals genoemd in artikel 6.12 lid 2 Wro zich voordoet en het kostenverhaal anders is voorzien. Voor de locatie Commandokazerne in Roosendaal hoeft geen exploitatieplan te worden vastgesteld, omdat een anterieure overeenkomst is gesloten, waarin het kostenverhaal is geregeld.

Hoofdstuk 8 Overleg en inspraak

8.1 Overleg

In het kader van het overleg ex artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening wordt het voorontwerp bestemmingsplan toegezonden aan diverse instanties, waaronder rijks- en gemeentelijke instanties.

8.2 Inspraak

Overeenkomstig het bepaalde in de Gemeentelijke Inspraakverordening wordt de bevolking en in de gemeente belanghebbende natuurlijke en rechtspersonen betrokken bij de voorbereiding van dit bestemmingsplan.